

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: agape.brno@tiscali.cz
www.agapebrno.cz

Třetí číslo
červenec 2006

Vážení přátelé, v prázdninovém období se Vám dostává do rukou další číslo našeho Občasníku. Věříme, že Vás jednotlivá témata a názory opět zaujmou a obohatí, a že nám zachováte i nadále přízeň.

Budeme se těšit na vaše názory, otázky a jiné příspěvky. Přejeme Vám krásné léto a ničím nerušenou dovolenou.

Další a zároveň poslední letošní číslo Občasníku vyjde v říjnu tohoto roku.

Píší nám naši čtenáři

• Tento dopis z roku 1693, který byl nalezen ve starém chrámu v Baltimore (USA), mluví k nám, lidem 20. stol., nesmírně naléhavou řečí. Každý, kdo jeho hloubku v duši prožije, získá nevyčísitelné bohatství trvalé hodnoty.

„Můj synu! Přichází čas, kdy budu muset nastoupit cestu, z níž se již nevrátím. Nemohu tě tentokrát vzít s sebou. Zanechám tě zde, ve světě, kde dobrá rada je vždy cenná. Nikdo se přece nenarodil moudrý, každý potřebuje zkušenosti a čas. Žil jsem a pozoroval svět déle než ty, a proto věz, že není všechno zlato, co se třpytí.

Viděl jsem padnout mnohou zářící hvězdu a také jsem viděl, jak se zlomila mnohá opěrná hůl, na níž se lidé spoléhali. Chci ti dnes dát některé rady, abys i ty věděl, k čemu jsem dospěl a co mne čas naučil:

Uprostřed hluku a chvatu světa buď klidný a trpělivý. Mysli na pokoj a mír, který může existovat jen v tichu. Ze všech svých sil se snaž vycházet s lidmi v míru. Svoji pravdu říkej klidně a jasně, ale vyslechni i jiné. Nezapomeň, že i ti, kteří nejsou zrovna učenci a kteří mnohdy jednají těžkopádně, mají ti co říci. Vyvaruj se lidí násilných a hlučných. Ti by do tvého života nepřinesli nic dobrého, jedině neklid.

Podáří-li se ti splnit předsevzetí a dosáhneš úspěchu a uznání, zůstaň nadále skromný. Skromnost a pokora jsou jediným trvalým majetkem v běhu času. Věz, že není velké a dobré a není pravdivé to, co neobstojí před věčnou Pravdou Deseti příkázání. Drž se proto pevně dobrého a nepřej nikdy nikomu zlé.

Pamatuj si, milý synu, že Pravda se nikdy neřídí podle nás, ale my se musíme řídit podle Pravdy.

Nikoho se neboj více než sebe samého. V našem nitru však bydlí soudce. Je jím svědomí, které nezklame, a na něm záleží více než na souhlasu celého světa. Nic nečiň proti jeho radám. Pamatuj si provždy, že svědomí promlouvá velmi tiše, a budeš-li je neustále přehlýšovat, ztichne docela. Toho se vyvaruj!

Uč se od druhých, a kde se mluví o moudrosti Světla, svobodě a pokoře, tam vždy pilně naslouchej. Bude-li tě chtít někdo učit moudrostí, podívej se mu nejprve pozorně do tváře a do očí, protože věčné hodnoty může rozdávat pouze ten, kdo je sám vlastní. Neuč jiné, pokud nejsi sám dost moudrý. Čiň vždy dobro a nestarej se o odměnu. Každou svou práci konej s plnou odpovědností a do cizích záležitostí se nepleť.

Nikomu nepochlebu a sám pochlebování nepřijímej. Neříkej vše, co víš, ale sleduj, co říkáš. Buď ochoten vyslechnout každého, ale sám se raději nesvěřuj. Nedělej žádné divce těžké srdce. Pamatuj, že tvá matka byla také děvčetem.

Posiluj v sobě vždy touhu konat dobro. Denně se také v tichosti zahroubej do myšlenek o životě a smrti, abys mohl jednou s klidnou myslí a nezatiženým svědomím odejít z tohoto světa.

To, co nazýváme smrtí, jest jen proměna k novému bytí. Učiň vše, abys na druhý břeh odcházel s láskou a úctyplnou bázní ke Stvořiteli, kterého jsi poznal v Jeho dílech a svým životem vyznal. Tvůj otec“

• Vážená paní Brzobohatá, děkuji za vyhotovení Osobní analýzy jemnohmotných těl (OA) pro mne, za strávený čas a pomoc, kterou mi tato OA poskytla. Dala mi víc, než jsem čekal, a ukázala mi cestu v daleko přesahujícím působení, než je pouhá studie sama sebe a zjištění skutečného stavu věci. Člověk občas ve vlastní nadutosti čeká, že za ním stojí nejméně archanděl, jeho poslání je výjimečné a jeho důležitost celkově nepostradatelná, a je více než prospěšné, má-li možnost střízlivého pohledu na sebe i svět kolem sebe, který s ním často velice úzce souvisí. Po přečtení knihy, která je nedílnou součástí OA, jsem dostal navíc i tzv. „bonus“, který mně pomohl stejně tak jako kresba sama. Měl jsem v životě pár událostí, které mě utvrzovaly v tom, že za světem hmatatelným jest cosi, co se nahmatat nedá. Je to již delší dobu, kdy jsem se ve snu dostal „kamisi“, kde ke mně mluvil určitý hlas, nezáleží na tom zda ženský či mužský, který měl pro mne určité poselství. Sdělil mi, abych ve svém životě používal světlo z míst krční čakry a pro důležitost toho jsem na

toto místo cítil takový tlak, až jsem se probudil a tlak na tom místě cítil zřetelně i po probuzení. Často jsem přemýšlel, co to všechno znamená, a ve složitosti uvažování mi utekla jednoduchost sdělení. Na tu jsem narazil při čtení odstavce, kde i Vy sami jste báдали nad tím, že člověk, který se dostal do úrovně duševního vědomí často nemá ještě ukončeno tělesné vědomí, a to díky nedostatkům v aktivitě-tvořivosti. Jsem přesvědčen.....co víc jsem si jist, že toto je odpověď na dávnou mou otázku. Použijte světlo z komunikační čakry - tedy šíř to, co znáš, nenechávej si jen pro sebe a své blízké okolí, protože jinak je vše poloviční. Co víc již můžu napsat.....DÍKY Vám a držte mi palečky, já se za to budu snažit a modlit, a až si zase za čas nechám u Vás podat pomocnou kreslivou ruku zaradujeme se společně, protože tak to má být.... S ústou a pozdravem Pavel R.

• Milé Agape...mám velice rád Vaše knihy a pravidelně odebírám Občasník. Vždy, když je mi opravdu nejhůře, si některou z nich dávám na srdce a uleví se mi. Dovoluji si tedy Vám zaslat jednu svojí básničku, kde jsem se na ukřižování chtěl podívat z druhého břehu... Snad to není příliš troufalé a urážející... Myslel jsem to upřímně, proč jsme provedli, co jsme provedli, ač omluvou to není... Pokud by jste ji chtěli uveřejnit v Občasníku, je Vám k dispozici, pokud ji shledáte nehodnou...nedá se nic dělat...zřejmě taková bude...Hladký M.

VELIKONOČNÍ

Museli jsme Tě ukřižovat
 náš Bože, pane, chtěl jsi nám vzít
 příliš mnoho....
 Naše domy, statky i milenký
 se náhle ukázaly ve Tvém světle tak pomíjivé a bezcenné,
 pojídals s hříšníky u jednoho stolu,
 a milosrdný samaritán nám ukazoval,
 jak namáhavé je být opravdu člověkem.
 Byls ještě mladíček a už jsi poučoval naše moudré,
 ty, kteří nás celý život učili a vychovávali,
 říkali, co je dobré a co zlé...a oni nám pravili, že Tys od ďábla...
 Vyháněls kupce z chrámu naší duše,
 a my po nich toužili a vábili je zpátky, tolik chtívi a lační.

Nechtěls nám vládnout mečem a krví,
 a my se toužili mstít se za všechny křivdy a utrpení,
 za všechna ponížení od cizinců v naší zemi.
 Museli jsme Tě ukřižovat,
 náš Bože, pane...
 pro všechny naše hříchy, viny a stud,
 ne nechci se zbytečně vymlouvat,
 ... je tomu již dva tisíce let, co věčný Žid bloudí světem,
 a pouhopouhé dva dny v očích Božích,
 ale když se dívám, bojím se,
 že bychom to udělali znovu...

• Dobrý den, nedalo mi, abych se s Vámi nepodělila o jeden můj zážitek. Předmětem se stal článek Doktora Staňka o roztroušené skleróze (RS), který vyšel v Občasníku a v časopise Phoenix.

Já mám RS 12 let, v současnosti mi nejvíce vadí bolesti nohou, pr.ruky a žeber. Během šesti let jsem vypožorovala, že se bolesti zhoršují, když nějakým způsobem zatížím játra. Zaujal mě proto v článku příspěvek o snížené detoxikační činnosti jater a vylučovací činnosti ledvin. V žádné literatuře jsem se s tím zatím nesetkala. Kontaktovala jsem proto jednu lékařku z pražského MS Centra a zeptala se jí, zda mohou být moje bolesti způsobené tímto „obrazem“. Odpověděla mi, že to nelze takhle říci a doporučila mi superkonsiliární vyšetření v Plzni, kam podle místa bydliště patří.

Napsala jsem si do Plzně žádost a přidala k tomu článek pana Staňka s vysvětlením, co mě trápí. Žádné superkonsiliární vyšetření se však nekonalo, byla jsem pozvána jen do ordinace a byl mi předepsán lék Lyrica.

Teď proč to píšu. Lékař měl v ordinaci také studenty lék. fakulty. S vysvětlením, co se jim v praxi může stát, jim dal přečíst moji žádost o vyšetření a článek pana Staňka. Mě pak velmi důrazně varoval, ABYCH SI DÁVALA NA TAKOVÉ ČLÁNKY POZOR, PRÝ JE TO VELICE NEBEZPEČNÉ V TOM, ŽE ČLÁNEK OBSAHUJE ODBORNÉ MEDICÍNSKÉ ZNALOSTI A POTOM ÚPLNĚ NESMYSLY. Musela jsem vynaložit hodně síly, abych se nesmála, říci svůj názor také nemělo smysl, neboť z pana doktora byla cítit opravdová snaha mi pomoci. Úsměvné je ještě to, že pak jsem šla asi 40m od neurologické ambulance do centra bolesti k psychologu, kterou 1x měsíčně navštěvuji. Ta má ve své knihovně knížku - Rudiger Dahlke - Nemoc jako řeč DUŠE. Já ji mám též doma, o játrech a ledvinách se tam sice nepíše, ale ovládání mého MOČOVÉHO MĚCHÝŘE tomu odpovídá na 100%. Když se na to dívám teď po nějaké době, už mi to nepřipadá úsměvné, ale absurdní a vlastně smutné. Léč Lyrica zatím nezabral, bolesti stále trvají. Věra V.

• Vážení a milí přátelé, při mém mapování toho, co zajímavého z duchovních aktivit se koná v Praze, jsem ke svému (milému) překvapení zjistila, že pan doktor Staněk má přednášet v Akademii Nové slovanské spirituality. Napadlo mě při této příležitosti, zda by nebylo možné jeho cesty do Prahy spojit s uspořádáním přednášek i pro širší okruh zájemců než je Akademie. Naposledy si pamatuji návštěvu celé Agape a skvělé přednášky doktora Staňka na Novotného lávce. Pořád v skrytu duše doufám, že se to ještě někdy zopakuje. Bylo by to po poměrně dlouhé době, a tak by to jistě mohlo být obohacující setkání, neboť se mnoho věcí kolem nás změnilo a stále se vyvíjí.

Přestože se můj návrh na vytvoření adresáře lidí, které oslovuje činnost a myšlenky Agape Brno v praxi neujal, stále mě neopustila touha seznámit se s lidmi z Prahy, kteří s myšlenkami prezentovanými Agape rezonují. Neustále se mi vrací stále opakovaný apel pana Staňka o důležitosti otevřeného a neformálního diskusního společenství podobných lidí, kde by mohli probrat otázky, o kterých nemohou diskutovat v obklopujícím je ateistickým či „brojlerským“ okolí. I já pocítuji potřebu existence takového společenství, které dokáže člověku poskytnout oporu skupiny podobně smýšlejících, kteří o sobě alespoň vědí. Třeba by se nakonec mohlo podařit vymyslet i způsob, jak se alespoň jednou za měsíc někde sejít, či si dát vědět mailem o zajímavé akci či knize. Prosim tedy Agape o zveřejnění mé mailové adresy - ev.ry@seznam.cz - na kterou se mohou případní zájemci z Prahy ozvat. Když už nic jiného, tak za zkoušku to alespoň stojí!

Se srdečnými pozdravy Eva Rybářová, Praha

• Také Vám někdy došla e-mailem fotografie japonského mladíka vedle nějž „stála“ strašidelně vypadající „bytosť“ a k ní doprovodný text: „Mladík na fotce jel se svými přáteli na prázdniny na Sundarbans a poprosil své přátele, aby ho vyfotili. Když se blesklo od fotoaparátu, upadl mladík do bezvědomí a za dva dny poté zemřel, podle nálezu na infarkt. Když poté jeho přátelé fotku vyvolali, dostali strach. Všichni mohli přísahat, že v ten moment byl tehdy na místě focení sám.

Jeden námořnický důstojník poslal tuto fotku 13 lidem, vědcům a krátce nato byl povýšen.

Ředitel jedné společnosti tento e-mail vymazal, aniž by ho poslal jeho firma šla krátce poté do konkursu.

Přeposlali obrázek 13 lidem a čkej, co se stane...“

Tak to já jsem to dvěma známým, co si takhle někdy posíláme různé „přeposlaniny“, odeslala, přiznám se, protože mi to „scvaklo“ až poté. A bylo mi to ale poté líto, že jsem se podílela na šíření, tak hned pak jsem jim napsala i ten dodatek (jako Vám), že si z nás nejspíš někdo střílí.

Mně totiž včera dorazil nový Phoenix, kde má pan Staněk krásný článek týkající se televizní, filmové a jiné kultury (Harry Trottel). No a jak tam psal, že až bude počínání temných všem viditelné, a nikoli skryté, že nastane jejich konec - tak tohle je přesně ten případ, zdá se mi. Já normálně nevydržím sledovat žádný současný film (leďa tak Mikeše pro děti a Krkonošské pohádky), reklamu, a vlastně i poslech jakékoliv hudby nebo keců v rádiu mi dělá zle. Snesu to jedině z experimentálního hlediska, abych viděla, kam to všechno spěje, ale nebaví mě na tom nic. Prostě nepřírozenost a hnus a vysmívání se Pánu Bohu.

Jenže když se člověk mrkne na tu fotku, ten duch je takový nějaký neutrální a člověk si řekne hm, hm, no jo, nějaký duch nebo co. Ale proč asi ten autor napsal do hlavičky „nejdřív si to přečtěte“ a pak až koukejte na fotku? Protože chtěl šířit strach (a vysávat lidi pro účely temnot), jelikož kdyby lidi nečetli ten text, mávnou nad tou fotkou rukou. Jenže když do textu napíše ty doprovodné vystrašeniny a „jestli to smažeš, je s tebou ámen“, tak má zajištěno, že ze strachu to všichni pošlou dál a bude se vysávat víc a víc lidí. Taky jsem to odeslala těm dvěma vlastně ze strachu, ale tedy při vědomí, že oni to určitě mají komu odeslat dál. To jsem pitomá, co? Podílet se na šíření temnot. Vždyť by Otec nedovolil seslat krach na někoho jen proto, že neodeslal email... Je těžké odolávat různým skrytým temným hypnózám - ale jak se říká - lepší napravený hříšník nežli nehřešící! Příště už to prokouknu snad líp (co je skryto, bude odkryto). Petra H.

Reakce na minulý Občasník

• Ad „Otevřený dopis panu Staňkovi“ aneb Matka Meera:

Na toto téma nám došlo nejvíce dopisů. Jelikož jsou některé zajímavé, několik z nich jich otiskujeme.

• Vážený pane, i když jistě bude Váš příspěvek pro mnohé velmi podnětný, ráda bych připojila pod něj svůj dovětek. Žena, o které píšete, je jistě nebývalé výjimečnou osobností, a jsem přesvědčena o tom, že kdybych se s ní setkala, hluboce na mne zapůsobí její vyzarování. Z Vámi uváděného textu a úryvku její výjimečná osobnost tolik patrna není, protože slova nedovedou vyjádřit nevyjádřitelné. Ale je patrné Vaše velké nadšení. Četla jsem několikrát svědectví tom, jak její charisma změnilo lidem život, a svědčí o tom, mimo Vás, opravdu velké zástupy oddaných příznivců.

Je nutno však si, jako u každého jiného smrtelníka, uvědomit, že otevřít se mu (v tomto případě Matce Meeře) je jen jednou z cest, jak dosáhnout duchovního pokroku. Podávat přijetí Daršanu od Matky Meery jako univerzální návod pro všechny není možné. Je tu totiž pořád někdo, kdo tuto ženu překonává, a to Ježíš. Od doby, kdy jsem vnitřně poznala vibrace Ježíšovy osobnosti, osobnosti Mariiny a cítím Boha přítomného ve všem kolem sebe, v každé věci, tvorů, v lidech, nemohu považovat žádného, i sebecharismatictějšího, člověka za rovného božímu tvoření a Ježíšovi.

Váš příspěvek je plný Vaší upřímné snahy pomoci lidem a lásky k lidem, ale je dle mého dojmu poněkud jednostranně zaměřený. Matka Meera nenahrazuje lidem na Zemi přímé vnitřní zření Boha, které především lidem mění životy. Tomuto přímému zření se na světě nic nevyrovná, a je proto v zájmu objektivního lidského poznání a v zájmu opravdového osobního duchovního pokroku k němu takto i přistupovat. Vše lidské je v něčem nedokonalé, i Matka Meera, nelze ji proto srovnávat s Bohem, který dokonalý je. Pro mne má větší hodnotu tiché každodenní trmácení se s vděčností k Bohu na rtech než cesta za Matkou Meerou a bezprácné přijetí jejího Daršanu. Až si to zasloužím, požehnání obdržím od Boha i doma. Nehledě na to, že požehnání už dostávám, každý den víc a víc. Petra H.

• Dobrý den, ještě jsem ani nedočetla Občasník do konce a cítím potřebu reagovat na dopis pana Jaroslava z Olomouce. Překvapilo mě, že pan Jaroslav, ač jistě citlivý člověk, s projevem plným lásky se naprosto „odcitlivěl“ při posuzování názorů Dr. Staňka na Matku Meeru, a mimo jiné se sám postavil do role jeho spasitele. Pokud si dobře vzpomínám, Dr. Staněk měl sám „úzkou“ promluvu s Nebeskou Matkou. I když nešlo o prosby přímo k matce Meeře. Když jsem jeho vyprávění sama četla a poté slyšela v přednášce, měla jsem velmi silný pocit pokory a uvědomila jsem si jak velkou úctu má Dr. Staněk k Nebeské Matce. Samozřejmě že jsem to vycítovala jen na své úrovni, ale musím říci, že to byl velice silný zážitek. Můj názor se mi potvrdil, když jsem se s Dr. Staňkem setkala osobně. Přesto, že s jeho názory občas nesouhlasím, přiznávám, že na nich něco je, už proto, že hovoří ze svých zkušeností, zážitků a své úrovně. A to je třeba brát v úvahu a tolerovat. Činnost Dr. Staňka a vůbec celého Agape mne na duchovní cestě posunula o pořádný kus. Cesta křesťanská, cesta Ježíšova se ukázala být mému srdci nejbližší, stejně je na tom i můj muž, přesto bych ráda napsala i něco k Matce Meeře.

Navštívili jsme ji s rodinou zatím dvakrát. Být v její přítomnosti je velmi silný nepopsatelný zážitek jak pro mě, tak i pro mého manžela. Díky Matce Meeře jsem měla možnost zažít stav svého „momentálního“ poslání v rodině jako matka, manželka a tím vším naplněná žena (bytosť). Viděla jsem, že jsem tam, kde jsem, na správném místě bez jakýchkoliv pochybností a vše bylo vykonáváno se samozřejmostí a nekonečnou láskou. Bylo to krásné a trvalo to asi 3 týdny. Víím, že by to tak mělo být stále, ale mám ještě spoustu neduhů, na kterých je potřeba pracovat. Každý člověk její působení vnímá jinak, třeba můj manžel zažíval při daršanu chvíle, kdy se na sebe vnitřně smáli na celé kolo.

Všemi těmito slovy nemám v žádném případě v úmyslu někoho strkat dozadu a jiného vyzdvihovat. Jen tím chci říct, že všichni jsme tam, kde máme být, každý na správném místě. I pomoci se nám dostane od pravého v pravý čas. I přečtená knížka nám leďacos může

osvětlit, a někdy i názor „nějaké selské palice“ nám může být na naší cestě velkou pomocí. Protože i takováto „selská palice“ může mít v sobě tolik pokory, citu a lásky, že si o tom někteří mohou nechat zdát. Jinak by totiž ani žádnou „selskou palici“ nemohl být. Když dovolíte, budu jednou z přečtyřlých a promluví, jak cítím:

„Respektujeme se všichni navzájem, mějme se rádi, mějme v úctě jeden druhého a modleme se za štěstí všech. Přitom mějme otevřené srdce, oči i rozum, protože nikdy nevíme, koho nám Pán Bůh pošle do cesty.“

• Dobrý den všem do Agape a všem čtenářům Občasníku. Rád bych krátce zareagoval na „Otevřený dopis panu Staňkovi“ z posledního Občasníku. Nejsem na takové duchovní úrovni, abych cokoli hodnotil nebo snad dokonce kritizoval, a určitě ctím každého přesvědčení, víru a cestu. Chci proto jen vyjádřit svůj pocit, který jsem měl při čtení tohoto článku. Bohužel musím říct, že už oslovení „můj bratře“ na mě dobrým pocitem nezapůsobilo. Ano, v prapodstatě jsme možná všichni bratři a sestry, ale přece jen na mě toto oslovení nepůsobí kladně. Dokonce musím přiznat, že ve mě probouzí jakousi asociaci k oslovení „soudruhu“. Dál nedokážu rozebírat jednotlivé části dopisu, pouze mám pocit (a to i při vší úctě k této víře a cestě a všem, kteří po ní jdou), že je to nějakým způsobem vzdálené běžnému životu obyčejných lidí. A určitě to není věc Matky Meery, ale spíš lidí kolem, kteří pořádají hromadné zájezdy, ke kterým, nemohu si pomoci, mám také nedůvěru. Možná je to mou nedostatečnou informovaností, možná nedostatečnou duchovností, ale jak jsem řekl, je to pouze dojem z přečtení dopisu. Budu velice rád, pokud mi ho někdo vyvrátí, a když se to podaří, budu vděčný za krok vpřed a děkovat Bohu, že se tak stalo.

Zároveň využívám příležitosti a děkuji za Občasníky a knihy, které vydáváte, s jejichž náplní vnitřně souhlasím a samozřejmě za činnost, kterou provozujete. V dnešní „podnikací“ době, kdy u mnoha lidí převládá honba za hmotným majetkem a povrchními zážitky, a míra štěstí se posuzuje mírou peněz, je to pro mě vědomí, že to, co cítím, jak přemýšlím a o co se snažím, má smysl. Děkuji Pavel Ch.

• Ad kniha básní Ivetky Pokorné

Před nějakým časem jsme dostali jako dárek knížku poezie od Ivetky Pokorné. Při pohledu na její fotku jsem si vzpomněla, že byla mou mladší spolužačkou na základní škole v Teplicích, milé. Knížka se mi moc hezky četla. Měli jsme tu čest si přečíst i jeden z výtisků knihy Dopisy Tobě. Je opravdu škoda, že výtisků je jen tak malé množství. Jsme přesvědčeni o tom, že v této knize může najít spousta lidí mnoho zamyšlení a pomoci ve svém hledání.

Ještě malou zajímavost bych ráda napsala k Ivetce. Mým koníčkem je malování na sklo. Nedávno jsem si koupila nový sešit předloh plný andělů. Přípravovala jsem se jednoho z nich namalovat, když jsem si najednou všimla, že má úplně stejné rysy jako Ivetka, a najednou koukám, že je celý jako Ivetka. Ve stejném okamžiku se mi vybavila slova paní Brzobohaté v jedné přednášce, kde se zmínila o tom, že Ivetka působí jako andělská bytost, no, nic není náhoda. „Ivetek“ jsem před vánoce namalovala spousty a vím, že potěšila každé srdce. S láskou Alenka P.

Otázky a odpovědi

• *Otázka: Milé Agape, sny, které Vám zasíláme jsem konzultovala s p. Staňkem. Vysvětlil nám vše ohledně snů a doporučil nám, abychom to sepsali do Občasníku.*

1. *Sny Drahomíry Anny:*

a) *Po rozvalinách se plazil velký černý had. Lidé se ho báli, a ze strachu lidí rostl. Postavila jsem se proti němu a při mně stál velký bílý pes. Neměla jsem strach. Když se had přiblížil až ke mně, rozplynul se.*

Výklad: Velký černý had je zdravotní nebezpečí. Čím víc se jej lidé bojí, tím sílí. Postavila jste se proti němu beze strachu a s pomocí bílého psa, tj. Vaší ochrany. S její pomocí nebezpečí zmizí.

b) *Přišla za mnou paní, která mě žádala o pomoc. Pronásledovaly ji tajemné bytosti. Vešla do místnosti ke mně domů. Bytosti ji neustále pronásledovaly, přišly s ní i ke mně. Vzala jsem svícenou vodu, které bylo velice málo. Jak jsem ji začala kropit kolem dveří, voda začala přibývat a rozlévat se, až byla po celé místnosti. Najednou jsem držela v rukou dva smaragdové hady. Chránili mě i tu ženu. Hady bytosti vždy kousli a ony se rozplynuly.*

Výklad: Někdo v rodině nebo okolí je pod tlakem temných. Pomáháte mu tradičními prostředky víry předků, ale je jí málo a nestačí to. V nouzi ale bude víry přibývat, což vám nakonec umožní napojení na smaragdovou dimenzi, (duchovní vedení národa, „blaniční rytíři“, viděl jsem je přes smaragd koruny), která dá Vaší životní síle energii temné překonat.

2. *sny Aničky*

a) *Stála jsem ve velice malé, půlkruhové místnosti. Ta se náhle otevřela. Vstoupila jsem dovnitř a všude kolem byly knihy. Potkala jsem dávného rytíře, který jen okolo mě prošel. Prohlížela jsem si knihy, obzvláště jednu. Byla černá s hadíma očima a drahokamy (vše bylo smaragdové). V knize jsem viděla jen ostrov. Celou dobu mě provázel knihovnou staříčkový pán.*

Výklad: Vstoupila jste do místnosti s knihami, tzn. že se vám otevře staré poznání. Setkala jste se s jedním duchem z duchovního vedení národa. Staříčkový pán, který Vás doprovází, je Váš vedoucí duch. Dojdete poznání s směřem k léčení člověka. (Hadí oči.) Vaše podvědomí má již ponětí o ostrově vyvolených.

b) *Zdálo se mi, že jsem ještě se dvěma děvčaty mučena. Mně měli lámat ruku, druhé dívce nohu a třetí měla hlavu umístěnou do dřevěných kůlů. Před námi seděla řada starších mužů, a ti se dívali, jak nás budou mučit. Zachránil nás kat, který nás měl popravit.*

Výklad: Máte strach z mužů, cítíte se zraňována. Ale zachránil Vás manžel.

c) *Tento sen se mi zdál už dříve, posílala jsem ho Vám spolu s obrázky, které jsem po probuzení nakreslila. Sen začínal tím, že jsem byla v poli s mnoha klasy. Byla tam semnou žena, která mi vypalovala oko a říkala, že je to Judovo znamení. Po té jsem se probudila na levém boku s rukou položenou mezi očima.*

Výklad: Pravděpodobně se Vám pomalu otevírá třetí oko.

• **Otázka: Výklad zaslaných snů:** *Prosila jsem, aby mi bylo sděleno, co je pro mne teď důležité a měla jsem sen. Šla jsem venku se dvěma muži, jeden z nich byl můj otec, který už dávno nežije. Šlo s námi malé dítě, které najednou seběhlo z kopečka a spadlo do zamrzlé vody. Muži se tvářili bezradně a já běžela pro nějaké prkno, abychom mohli na led a dítě vytáhnout. Nevím ani, jak jsme ho vytáhli. Bylo ale tak malé a nahé, že by ani běhat nemohlo. Dala jsem si ho pod kabát, aby se zahřálo. Za chvíli usnulo a bylo zachráněné, přestože se to zdálo nemožné.*

Výklad: Důležité pro výklad je přání před snem. Jdete s muži krajinou (životem) a malé dítě je Váš sice živý, ale nerozvinutý čistý duch. Upadl do ledové vody. Duchaprázdná a lásku umrtvující společnost je tou vodou, tím prostředím, které zmrazuje a zabíjí ducha. Tam se musíte pohybovat, upadla jste tam. Ti muži jsou Váš otec a manžel a nedělají s tím nic, ač to měli v popisu práce. Muži ve Vašem životě jako duchovnost přivádějící selhávají, jsou bezradní. Vy musíte vyvinout aktivitu v rámci možností, přinést prkno a dítě (ducha) zachránit. Když rozvinete svůj cit, zahřejete jej a udržíte při životě. Sen nabádá k praktické aktivitě, nespolečnosti na muže a uvolnění citu tj. všelásky. J. Staněk

• **Otázka: Chtěla bych Vás poprosit o výklad snu,** *který mě provází téměř každou noc. Poslední měsíc se mi často zdá o bouřce. Ze začátku jsem se vůbec nebála, ale dnes ráno už tomu tak nebylo. Co se mi o bouřce začalo zdát, vždy jsem viděla zataženou oblohu, blesk a velkou ránu, poslední dobou už blesk nevidám, jen tmavé nebe a pak slyším strašně hlasitě hrom. Vždy vím, že do něčeho udeřil. Dnes v noci jsem slyšela poprvé hrom několikrát za sebou, seděla jsem v autě a kolem létaly elektrické výboje. Chtěla jsem nastartovat auto a ujet, ale uvědomila jsem si, že by mohlo vzplát. Tak jsem chvilku čekala a pak se hrůzou vzbudila. Upřímně musím říci, že už jsem nechtěla usnout, jak moc jsem se bála. Byl to neuvěřitelně skličující pocit.*

Výklad: Opakování snu o bouřce oznamuje závažnost a je sdělením osobního vedení. Zatažená obloha, blesky a hromy signalizují, že Vaše podvědomí cítí narůstající napětí a krizové příznaky v typu záření Země a Slunce, následně i ve společnosti, které hrozí změnit se v přímé ohrožení. Údery blesku ve Vašem okolí signalizují, že budou v krizi postiženi lidé kolem Vás. Chcete ujet autem (použitím civilizačních vymožeností), ale poznáváte, že to nejde. Cestou úniku je změna životasprávy směrem ke zdravému způsobu života a změna myšlení směrem k produhovnění, tj. k víře, k účtě k předkům, duchovním velikanům. Oni Vám pak „z druhé strany“ pomohou překonat konkrétní překážky a udržet duševní rovnováhu. Již teď máte hledat nové přístupy k životu. Až se Vám to povede, sny se změní. J. Staněk

• **Otázka: Nerozumím opakujícímu se snu.** *Měla jsem velmi silnou menstruaci a krev jsem cítila i na nohách. Nikdy jsem tu krev ale neviděla, až večera. Tentokrát to bylo horší. Silná menstruace a měla jsem bílé šaty. Zadní část byla silně od krve, kterou jsem tentokrát viděla. V tom snu byli i jiní neznámí lidé. Nevěděla jsem, co mám dělat. Pak už jsem měla na sobě lehký plášť, ale ta krev prosákla i přes něj. Dále si pamatuji, že jsem odcházela směrem k domovu. Cestou jsem překonávala divně terénní překážky. Jsem ve věku, když už menstruaci nemám. Přišlo mi na mysl, jestli ve mně není něco nečistě.*

Výklad: Krev je symbol života, unikání krve je ztráta životní energie. Místo unikání, menstruace, signalizuje místo úniku. Menstruace je symbolem přijetí obtížnosti a úlohy ženství. Místo úniku krve - života vyjevuje ztrátu životní energie prostřednictvím svých postojů k ženství. Do podvědomí prosákl „kvas feministek“, že ženy to mají v životě těžší, (neboli Bůh není spravedlivý), že muži nekonají to, co mají, (dle „pravdy“ viděné ženským okem). Bílé šaty signalizují sice čistou duši, ale naivní, nepoučenou. Tato naivita, neproměněná v kvalifikovanou čistotu, Vás nutně vedla k nepřilíhli kvalitním vztahům, které neuspokojily podvědomí. Pomalu se začala vytvářet hormonální nerovnováha, která by po několika měsících či letech mohla vést k onemocnění. Vaše osobní vedení Vás tedy prostřednictvím snu upozorňuje, že je třeba s tím něco dělat. Začít je třeba od duchovní stránky. Nejprve je třeba si uvědomit, že ženství je osobní božský dar, který vždy přináší pozitivní stránky jako vnímavost, jemnost, vkus. Žena je „průtočným“ Stvořitelovy lásky ke všem malým dětem i velkým dětem (muži). Proto tuto roli je třeba rozvinout a nečekat návratnost na Zemi. (Osobní účty jsou jen s Bohem.) Cesta k domovu ve snu je cestou do duchovního domova po smrti. Symbolikou domova Vám osobní vedení sděluje, že dojdete spásy. Současně Vás připravuje na překážky, které Vám vytváří vybudované představy o sexualitě a mužích. Vybízí Vás tak nepřímou, abyste o nich přemýšlela a urovnala je. Která to jsou, Vám pomůže odhalit modlitba a prosba k čistému ženství (Panně Marii) a čistému mužství (Ježíši). Nové poznání bude vybudováno na prohlédnutí absolutní božské spravedlnosti, (které pouze nerozumíme), a všelásky, pro kterou je právě role ženství určena jako hlavní forma její mezilidské realizace. Jakmile začnete děkovat Bohu za překážky a „ústrky“ ze strany mužů, menstruační sny se již nikdy neobjeví. J. Staněk

• **Otázka: Telefonický dotaz na duchovní příčiny AIDS.**

Odpověď poskytuje klinický průběh a obraz nemoci. V důsledku nedodržování sexuálních konvencí vniká do těla virus. Ten napadne imunitní systém, a z počátku se to dost dlouho, i několik let, neprojeví. Ale skrytě se šíří dál. Pak tělo (celek) ztratí schopnost odolávat běžným zárodkům a počáteční rakovinové buňky se naplno a nevidaným tempem rozběhnou. Celek je zničen.

Duchovní analogie: Duchovní regulace sexuality, (omezení promiskuity), která je nutná k udržení společenské rovnováhy, není dodržena. Do celku vniká rozklad podle pravěké zásady, že rozklad civilizace začíná rozkladem mravů, zejména sexuality. Podle názoru temných jsou regulační mechanismy sexuality přežitků, náboženská pověra, bránící člověku v jeho „sexuálním rozvinutí“. Imunitní systém v těle rozpoznává nepřítele a tím umožňuje udržení „pořádku“ v celku. Pořádku ve společnosti odpovídá soustava zaužívaných společenských konvencí, reprezentovaných navenek náboženskými soustavami. Ty bdí nad tím, aby do vnitřní společenské rovnováhy nepropadly cizí destabilizující ideje (zárodky) a bezzábrániví jednotlivci byli drženi na uzdě (rakovinové buňky). Nedodržení sex regulujících pravidel vniká do celku počátek nevěry v řád celku. Napadne strážce duchovního pořádku (církve) jako zbytečně zaostalce (imunitní systém). Z počátku se nic neděje. Jakmile se ale plně v masách konzumentů rozkoši uplatní satanova „pravda“, že duchovní principy jsou vlastně pověry, přestává platit cokoli. Veřejné mínění a církev ztratí vliv (rozklad imunity). Rychle začnou celek ovládat nižší jednotky (zárodky), což jsou lidé s výhradně živočišným způsobem myšlení, a egoisti (rakovinné buňky). Celek - civilizace se hroutí. Na obrazu AIDS je lidstvu předložen obraz jeho budoucnosti, bude-li jeho směřování pokračovat. Lékaři (policajti bez duchovní základny) nemají šanci. J. Staněk

• **Otázka:** *Manžel je ateista a je na to hrdý. Jakékoliv argumenty a diskuse odmítá a starší syn se již staví na jeho stranu. Těžce nese moje náboženské založení z rodiny. Říká, že kdyby to věděl, tak by si věřící ženu nevezal. Rozpory kolem víry vnesly do soužití krizi. Jsem nešťastná ze svého manželství. Doufala jsem, že univerzální jsou tak jasné, že je každý pochopí. Jenže muž mi vytýká zájem o věci duchovní. Prosím o radu, jak mu věc vysvětlit.*

Odpověď: Rozdílný přístup k náboženství je pro manželství velmi silná zátěž, ale nikoliv nepřeklenutelná. Ateisté jsou však dvojího druhu. První, těch je nepatrně, praví ateisté, si myslí, že život je náhoda a nemá smysl, není žádná spravedlnost. Vyvodili z toho, že se v životě řídí jen svým prospěchem a bezohledně jdou za ním. Od těch je moudré se vzdálit, protože je možné o nich očekávat cokoliv.

Druzí, těch je drtivá většina, jsou vlastně agnostici, kteří se vlivem ateistické módy považují za ateisty. Agnostik je člověk, kteří věří, že sice něco je, také se jim říká „něčisti“, ale to něco je nepoznatelné. Od toho název a-agnostik (a znamená negaci, gnóze je poznání). (Současné množství agnostiků udělali z věřících církevní svým chováním.) Tomu „něčemu“ konat rituály, sloužit, klanět se je podle agnostiků zbytečné a nanic. Takže jejich názorem je, že církev jsou nanic a jejich kněží jen se přizívají na víře. Mluvit a uvažovat o tom „něčem“ je také nanic, takže teologie a řeči o duchovním je žvanírna. Tito agnostici nejsou zas tak zbyteční, protože Bůh je skutečně nepoznatelný a řeči o duchovním leckdy žvanírna. Podceňují však, že většina lidí potřebuje určitý společenský rituál, že zvyky vytvářejí „domáckost“ i bez ohledu na to, že jsou nesmyslné. Podceňují, že lidé se potřebují občas odtrhnout od materiálních starostí a v duchu vymístit do nadčasovosti, jinak se pomalu mění v rozumná zvířata. Tedy u všeho jde vždy o míru věci. Ve svém životě jsem však poznal, že mezi agnostiky je množství velmi čestných lidí, často čestnějších než „kostelníci“.

Velmi však vztahům k nim škodí „nátlak“ argumenty k víře a zejména katolická samospasitelnost. Je jim naznačováno, že když nepřijmou předepsanou víru, jsou špatní a jdou do pekla. Pak začnou být nervózní až zlí, protože dotyční agitátoři jednají proti Duchu svatému, řečeno křesťanskou terminologií. To znamená, že porušují nepochybnitelnou vůli Stvořitele ke svobodě smýšlení každého člověka!!! Konání i nevysloveného nátlaku je hřích proti Duchu, proto jsou tak protivní jinak sympatičtí agitující pro Boha Svědci Jehovovi. Kdyby Bůh chtěl pro sebe agitovat, udělal by to sám a dokonale. Svoboda vůle spočívá právě v tom, že rozumovými argumenty lze dokonale dovodit jeho existenci i neexistenci. Kdyby tomu tak nebylo, nebylo by o čem rozhodovat. Jsou nějací lidé, kteří věří, že jedna a jedna jsou tři? Člověk se může rozhodnout pro víru a nic za to hmotně nedostane, spíše překážky od satana. A nebo se vnitřně rozhodne v nevíru, hmotně se mu začne dařit, ale vnitřně je čím dál k smrti víc rozkládán. Čím dál víc nervóznější na agitaci. Jediné, co na něj udělá dojem je nezištná láska a altruismus. Je-li bez agitačního nátlaku, jednoho dne, často až před smrtí, udělá zásadní zvrat. Agnostik toto působení altruismu a dobroty snáší, člověka s černou nitkou, pravého ateistu naopak rozzujuje. Tak se to nakonec vyjeví i v manželství. Začněte respektovat manželův ateismus jako projev vůle boží k jeho svobodě. Ani náznakem agitace! Brát, jaký je. A také Vy si budete hledět svého, tj. duchovních zájmů. A brzy se uvidí. Zklidní-li se situace, je manžel agnostik a může to velmi dobře klapat. Jednoho dne (po letech) najednou dojde u něj a syna k obratu.

Má-li k sobě černou nitku, bude se v něm napětí stupňovat až k nevyprovokované nepřítčnosti. Jedna paní mě napsala, že manžela ateistu naše knihy v knihovně tak rozzuovaly, že jednoho dne, když přišla domů, měla je hřebíky přibíté na stěnách. V takovém případě je manželství neudržitelné a žádný Váš ústupek nebude dost dobrý, ani kdybyste mu řekla, že jste také ateistka. Musel by tomu věřit. Ale Vy se stát ateistkou nemůžete, i kdybyste chtěla. J. Staněk

• **Otázka:** *Mám 15 letého syna se silnou epilepsií. Jsem věřící a zajímám se o alternativní medicínu. Používám přívěšky, podušku Depolar, ofocenou rozetu se Stvořitelem ze Svatovítského chrámu, obraz Pána Ježíše, sv. Anežky, žádám o pomoc anděly Atlantidy. Věřím v jeho uzdravení, ale mate mne, že i takoví lidé jako p. Řihová z Regenerace říkají, že to vidí na celoživotní užívání antiepileptik. Myslím, že léky mění osobnost a neřeší příčinu nemoci.*

Odpověď: Každá nemoc má různě hluboké „zakořenění“. Nejhlubší zakořenění nemoci je dědičnost, kdy se vlastně jedná o rozhodnutí Stvořitelovo, což může být tento případ. V takovém případě jsem ještě neviděl změnu, protože uzdravení je na úrovni přímého rozhodnutí božího. Na to by „měl“ pouze Ježíš osobně formou zázraku. Ale i zde možnosti existují u rostoucích dětí. Každé dědičné zatížení (vada a nemoc) má své vývojové možnosti v době růstu od - do. To znamená, že zatížení v optimálních podmínkách se dovyvine do určité míry poškození v dospělosti, řekněme stupně 3, zatímco v průměrných podmínkách do stupně 5 a ve špatných na maximum 10. Ty optimální podmínky jsou výživa, rodina, společnost, vnitřní nálada, kladné a záporné zóny, psychoenergetické zářiče atd. To znamená je možné omezit tvrdost karmy. A o to jde. Člověk se nikdy nepohybuje v optimu, ale vždy má aktivně usilovat o menší zlo. A z toho bude skládat jednu účet, zda udělal maximum možného. Proto má využít všech možností lékařských i alternativních, které se osvědčí. Větru a dešti poroučeli jen komunisti. Jestliže tedy působíte a zdánlivě nic není vidět, je to jen zdání. Kdyby se nečinilo nic, výsledný stav v dospělosti by mohl být podstatně horší. Pro to, aby se stal zázrak, je naopak nutné zbavit se snahy „radit“ Bohu křečovitou snahou a vírou o uzdravení. Zázraky jsem viděl se stát až tehdy, až bylo pochopeno, za co věc je a ještě za poškození poděkováno. Jestliže něco mermomocí chcete, to Vám vždy uniká jakoby naschvál. Přejděte do stavu, že děláte, co umíte, a vyléčení je věc boží a třeba se zázrak dostaví. Modlit se za uzdravení sebe nebo rodinného příslušníka považují správné pouze u cizího. Bůh sám ví. Já osobně se modlím za to, abych přišel na to, jak příčinu potíže objevit a odstranit nebo zmírnit. V daném případě děkuji i za možnost antiepileptik, což naši předkové neměli. J. Staněk

• **Otázka:** *Dobrý den, obracím se na Vás s prosbou o pomoc. Důvod mého počínání je ten, že už jsem naprosto bezradná v řešení mého onemocnění, které se neustále zhoršuje. Jedná se o **onemocnění hyperprolaktinémie**, na které mi lékaři nasadili Dostinex, kde se ovšem projeví nežádoucí účinky ve formě každodenního zvracení. Takle kontraindikace se projevovale přes dva měsíce. Velmi často se mi stávalo, že jsem dokonce zvracela několikrát za den. Když jsem se obrátila na svoji lékařku s tím, že mám tyhle problémy, řekla mi, že jiné silnější léky na trhu už nejsou a že je musím nadále užívat. Nicméně po čase jsem byla nucena pro nadměrné potíže léky vysadit. Vysazení léku se ovšem projevilo velmi negativně, a to tak, že výsledky testů zaznamenaly zvýšení Prolaktinu na 102, 6 ng/ml. Na základě těchto testů mi lékařka sdělila, že budu muset brát buď Dostinex nebo jiné hormony po celý svůj život. Vzhledem k tomu, že zatím všechny pokusy o léčbu selhaly a já ve svých 30 letech jsem ještě nebyla těhotná, snažím najít nějaké řešení - pokud existuje. Byla bych vám moc vděčná, za nějakou informaci či radu.*

Odpověď: Vážená paní, vážíme si Vaší důvěry, že se k nám obracíte s prosbou o radu Vašeho onemocnění hyperprolaktinémie.

Přílišná tvorba prolaktinu může z hlediska biologického těla znamenat dvě zásadní věci:

- u některých žen se s přibývajícím věkem rozšiřují a zkracují mléčné kanálky nebo se v nich tvoří papilony. To může působit vytékání mléka i mimo těhotenství.
- druhá záležitost se týká hormonů štítné žlázy. Tvoří-li se jich málo, i toto může mít vliv na zvýšenou tvorbu mateřského mléka mimo těhotenství.

Ve Vašem případě však máte prolaktinu příliš mnoho, a jelikož se více zabýváme duchovními příčinami, znamená to z duchovního pohledu tyto aspekty:

- ženy, které nenachází v životě soulad mezi duševním, duchovním a tělesným napojením v partnerovi, mívají v životě z tohoto úhlu pohledu zasaženy symboly ženství, tj. prsa, pohlavní orgány nebo celý hormonální systém.
- může to znamenat, že k Vám přichází duchovní informace, která se promítá do biologického těla, že jako žena jste již zralá a připravena být matkou a kojit své dítě.

Doporučujeme Vám tedy najít si partnera, se kterým budete v souladu a budete moct naplnit již svou roli ženství, brzy otěhotnět, porodit dítě a přijmout dar tvorby mateřského mléka v této podobě. Přejeme Vám hodně požehnání na této cestě. J. Brzobohatá

• **Otázka:** Z dopisu: ...*Manžel zemřel před dvěma lety a já zůstala sama. Prožila jsem něco, co nemohu slovy vyjádřit. Pouze Pán Ježíš plně chápal tuto situaci, a proto radil: „Navštěvujte vdovy...“ Už nedovedu žít jako dřív, celý svět se mi změnil a ani dnešní době nerozumím. Začínám však chápat mé celoživotní zdravotní problémy s velkou devastací a toxikací Matky Země. Ať dělám co dělám, nemohu to své fyzické tělo utáhnout a je pro mne velkým břemenem. A má otázka: kde dělám stále chybu?*

To, že ještě žiji, je zásluhou boží, ale všechny ty bolesti den co den nejsou jeho přáním. Neumím je odstranit, a tak jen chovám naději, že skončí. I manžel neměl život jednoduchý, ale byl mnohem statečnější, trpělivější, tichý, moudřejší než já. A to mi nyní chybí...

Odpověď: Dobře se dovedu vcítit do Vaší situace. Manžel byl skutečně Vaší polovičkou, dobře jste byli vcítěni. Psychicky jste se o něj opírala. Společnost se nyní drasticky zvrhla k egoizmu a k uzavření. Nikdo nemá čas, všichni spěchají a neví kam. Bývalá pospolitost spoluutlačených je pryč. Proto nemůžete navázat kontakt a akutně cítíte osamělost. Ale Bůh rozhodl, abyste tu ještě nějakou dobu byla, a teprve poté se opět setkáte. Nepochybně na Vás bude manžel čekat, až budete vycházet z těla. Ale pozor. Jste tu proto z rozhodnutí božího, abyste se naučila samostatnosti! Abyste při rozhodování nespolehala na druhého, posílila svou schopnost samostatného myšlení! Přestaňte tedy naříkat a smutnit a najděte si okruh lidí, se kterými si budete rozumět. Je jich dost s podobným osudem a úkolem. Často jsou vedle Vás a pro uzavřenost svého srdce se nemůžete domluvit. Chybí jim totéž a často mají i stejné zájmy. Poradí Vám a můžete si vyměnit názory. Pokud se týká Země a přírody a její devastace, je to sice pravda, ale rozhodující je naše chování. Kdo se správně začne chovat, přestane se její stav na něj odrážet, jinak by nebyla „nahore“ spravedlnost. V rámci svých možností se začněte chovat ekologicky a stravovat tak, aby rychlozbohatlíci, na které teprve dojde, neměli další popudy k devastaci krajiny a půdy. (Převážně vegetariánství, šetření všech zdrojů, pomoc rostlinám a živočichům, na které narazíte.) Následně se dostaví i zmírnění zdravotních potíží. Situace je také nastavena tak, že Vás tlačí k většímu úsilí o přiblížení k Bohu, k pochopení Jeho zákonů. Dal Vám čas k rozjímání a ke zrání ducha. Využijte ho, čtete duchovní věci. Po nějaké době poznáte, že se již tak sama necítíte, že je vám z „druhé strany“ pomáháno a že mají všichni, včetně Vašeho manžela radost, jaké děláte pokroky v konstituování samostatné duchovní bytosti. Tou se v životě máte stát. J. Staněk

• **Vážený pane Staňku,** v časopise Phoenix vychází zajímavé povídky o PARSIFALOVI a Svatém grálu. Zajímalo by mě, zdali informace, které zde uvádíte, jsou jednoduše řečeno z Vaší hlavy, nebo jde o opis historických pramenů? Ptám se z toho důvodu, že mám dosti často pocit, jakoby to opis byl, s tím že v textu je zašifrovaná zpráva pro nějakou konkrétní osobu - člověka. Jak to vidíte Vy?

Odpověď: O Grálu toho bylo napsáno tolik, že nutně se musí objevovat pasáže s něčím podobným. (Tak jako v hudbě, viz Smetana a Kočka leze dírou.) Souhrnný pohled je ale moje osobní poznání, moje vidění základního principu. (Je možné srovnat se Šifrou mistra Leonarda, která byla napsána později, viz vydání Grálu. Grál je pojat jako možnost, kterou dává energie splnutí mužského a ženského principu!) V textu je skutečně zašifrovaná zpráva pro každého člověka. Ta zpráva zní: Ráj na zemi se obnoví, až se vztahy muž - žena dostanou na Bohem požadovanou kvalitu. To je klíč k duchovnu, bez něhož se všechno duchovní usilování zvrhne. Jsme od ní hodně daleko a není jiné cesty, než začít budovat každý od sebe. Kniha je něco jako výkřik na poušti o pomoc, možná k nějaké osobě, kterou registruje ten, kdo tuto osobu duchem vnímá. Základní princip knihy také klade konkrétní měřítko pro „vpravo-vlevo“. Vše, co devastuje vztahy muž - žena, je dílo satanových poskoků, vedených černou nitkou. Podle toho jsou jasně k poznání!

• **Otázka:** Spomenul som si na Občasník, v ktorom popisujete kresbu na partnerský vzťah (PV), ktorý dal urobiť nejaký pán s vymyslenými iniciálmi. Ak si správne spomínam, popisali ste to ako napojenie sa na tú „struktúru“, ktorú ten pán vytvoril v astrály a popis „toho“. Logická vec. Ale. Je možné, že by som trebárs mal nejakú predstavu o mojom vzťahu (reálne osoby), zidealizovanú ... vytváral by som myšlienkové formy ... aké je to pekné a úžasné, proste slepý sebeklam. Vlastné prianie. Čiže vytváram takéto „štruktúry“. Je možné, že by sa p. Brzobohatá napojila práve na takúto nejakú „štruktúru“ a zakreslila ju? Alebo že takéto niečo ovplyvní kresbu resp. stav jemnohmotných tiel kreslených ľudí? Je to sformovaná energia, ktorá určite niekde pôsobí. Ale to je len taká moja úvaha. Ja neviem kde a ako (teda presne, predstavu mám) sa p. Brzobohatá napája a nepochybujem o kvalite jej „napojenia“, len vo mne vznikla otázka. Spomenul som si na kresbu PV, ktorá vyšla tak, že by to mohol byť pekný celkom vzťah. (nechodili spolu). Ale mne sa stále zdalo, že tá slečna mala až príliš hlavu v oblakoch a možno si len praje, aby to bolo také úžasné, a že realita nie je až taká ružová. Teda tak som to cítil. Ale vtedy som sa nad tým nejako nezamyslel. Až potom, keď vyšiel ten článok v Občasníku.

Odpověď: Pokud existují dvě skutečné osoby, p. Brzobohatá se nenapojuje na jejich myšlení, ale na „odraz“ vztahu, který je skutečně vytvářen. Jestliže jde o smyšlené osoby, napojí se bohužel na smyšlenou strukturu „vztahu“, který ten člověk úmyslně vytvořil.

To, co píšete, by se mohlo stát v případě, že byste byl přítomen kresbě PV a svoji myšlenkou chtě nebo nechtě výsledek kresby ovlivnil. Proto p. Brzobohatá dělá kresby již jen zásadně v noci, kdy k podobnému nemůže dojít. A. Červený

• *Otázka: Vážený pane Staňku, chtěla bych Vás požádat o výklad snu, který je pro mne překvapivý, protože jsem přesvědčená, že bych se tak nechovala. Sen: Kolegyně J ze třídy mi oznámila svůj úmysl vykrást obchod. Chtěla, abych se účastnila v roli hlídače. Měla jsem ji upozornit, kdyby šli policisté. Též navrhla ještě kolegyni B, která měla také hlídat. Obě jsme to přijaly. Došlo na věc. Kolegyně J vesele kradla, když v tom jsem zahlédla za rohem policisty. Běžela jsem za J a varovala jsem ji a obě jsme utekly. Kolegyně B na místě však usnula a policisté ji zadrželi. Ona nás bez váhání udala. Policisté nás našli, ale všechno jsme zapřely. Začala jsem se plašit, že nás usvědčí. Ptala jsem se J, jestli se přizná, až nás budou vyslýchat zvlášť. Ona oznámila svůj úmysl zatloukat, dokud to půjde. Až vše bude směřovat k našemu usvědčení, tak se přizná. Já jsem namítla, že budeme každá zvlášť, a může nastat situace, že ona se přizná, a já budu stále vše popírat. J odvětila, že se to nějak vyvine. V duchu jsem si říkala, do čeho jsem se to namočila a sen skončil.*

Výklad: Sen je varovný. Protože jste z nové generace duchovnějších lidí, pohybuje se mezi bezzábranově za majetkem usilujícími a nedbalými kamarádkami. Ty vás ovlivňují svým způsobem myšlení a okolnosti Vás natlačují do situací, ve kterých musíte přihlížet jednání, které je vám cizí. Zejména snaze získat hmotné výhody za každou cenu. Tyto kamarádky Vás ale současně pocítují jako cizorodou a jako takovou Vás kdykoliv „zradí“. Abyste si tuto situaci nemusela v nějaké obměně prožít ve skutečnosti, byla Vám promítnuta ve snu. Sen Vás má naladit tak, abyste si nalezla duchovnějším okruh kamarádek a vůči „řadovým“ lidem si udržovala vysokou míru ostražitosti. Také se nenechat lákat k „snadným“ hmotným ziskům. Ty se vždy platí jinak. Strach v duchu je ta nejměkčí sazba.

• *Otázka: Pane Červený, Váš článek v posledním Občasniku o cestování po Indii se mi moc líbil. Píšete, že Vaše zážitky by vydaly na celou knihu, ale z článku jsem vycítila, že tentokrát se asi knihu psát nechystáte. Moc by mě to mrzelo, protože Vaše cestopisy považuji za jedny z nejlepších, které jsem kdy četla, a netrvám to jen já. Dokonce i naše babička, která už dlouhé roky odmítá cokoliv číst, Vaše knihy vždy zhltně během pár večerů a vždy se nemůže dočkat další. Tvrdí, že se do Vašeho vyprávění dokáže tak vžít, že vše prožije s Vámi a navíc se na stará kolena konečně dostane do vzdálené ciziny a nic jí to nestojí. Knihy půjčuje i svým kamarádkám, které jsou z nich nadšený úplně stejně jako ona. Už loni jsme s napětím čekali knihu z cesty po Venezuele, ale asi jste nic ještě nevydal. Můžeme se těšit na Vaše další knihy?*

Odpověď: Vážená paní, děkuji za pochvalu, která mě velmi potěšila. Podobných dotazů jsem dostal ještě několik, proto na ně odpovím touto formou. Bohužel Vás asi zklamám tím, že v dohledné době nemám v úmyslu vydat ani Venezuelu ani Indii, přestože veškeré zážitky z těchto cest mám již dávno sepsané a vydání knih by bylo otázkou jen pár dní. Pokusím se Vám vysvětlit proč.

Dnes vychází v České republice denně několik nových titulů a velkodistributoři ani nejsou schopni takové velké množství novinek rozvézt. S cestopisy se přímo „roztrhl pytel“, protože každý, kdo někam vycestuje, se snaží svoje zážitky „prodat“ bez ohledu na to, jestli psát umí nebo ne. Většina knihkupců je na cestopisy dnes téměř alergická a řada z nich tento druh literatury dokonce odmítá prodávat. Když už však jednotlivý knihkupec novinku vezme, je to většinou jen po dvou kusech, a to ještě do komise. I když se kniha hned prodá, knihkupec ji již znovu neobjedná, protože trh je zavalen dalšími „novinkami“ a na „starší“ knihy již nemá místo. Pokud bych byl úplně přesný, z poslední knihy „Indočinou na kole“ se prodalo přes distributory a knihkupec za dva roky 300 ks z celkového nákladu 2500 kusů.

Pokud přijdete dnes do knihkupectví a zeptáte se na tuto knihu, většinou dostanete odpověď: „Jó paní, ta kniha je už dávno pryč...“ Přitom celý náklad této knihy leží u velkodistributora na skladě, a šance, že se někdy rozveze, je v podstatě nulová.

Určitou možnost nabízelo pořádání cestovatelských přednášek, ale i když lidé odchází většinou nadšení a poplácávají mě po zádech, jak se jim povídání líbilo, přibližně z 50 účastníků si knihu koupí max. pět lidí. Z toho se nezaplatí ani benzín. Takže ani tudy cesta nevede.

Když jsem knihu nabídl přes Občasník našim klientům, z celkového počtu 500 předplatitelů (a mnohem většího okruhu lidí, kterým se Občasník dostane do ruky) si ji objednalo a koupilo asi 20 lidí. Z toho jsem naznal, že okruh našich klientů tento typ literatury nezajímá. Přestože jsem zmiňovanou knihu nevydával přes Agape, finančně jsem se na ní také podílel, a tak do dnešního dne v ní mám uloženo (zřejmě navěky) docela dost peněz. Z toho vyplývá, že z vydávání knih s cestovatelskou tematikou z vlastních zdrojů jsem docela vyloučený. Ostatně, kdyby Vás nebo někoho z ostatních čtenářů napadlo něco podnětného, jak knihu prodat, veškeré rady uvítám. A. Červený

• *Otázka: Z dopisu: ...chtěla bych požádat Dr. Staňka, zda by nesdělil svůj názor na používání mikrovlnné trouby (MT) k přípravě jídla, ale i k ohřívání. Já sama se bez MT trouby docela dobře obejdu, i rodina, ale v zaměstnání, kde nemáme možnost se stravovat, se MT používá čím dál víc. Četla jsem, že je to přímo nebezpečné pro záření, které jde přímo do jídla.*

Odpověď: Záření tam sice žádné nejde, ale mikrovlny rozkmitávající molekuly jídla ničí vitamíny a ostatní pro tělo potřebné látky ještě ve vyšším stupni (až 98%) než teplota za přístupu vzduchu. Z připravované potraviny zůstává jen kostra bez významné biol. hodnoty. Pro přípravu potravin je tedy MT zcela nevhodná, pro ohřátí (kratší doba expozice) nouzově únosná.

To se týká všech kuchyňských vynálezů. Tělo a příroda je silně konzervativní a všechny vynálezy je třeba nejprve opatrně vyzkoušet na modernistech. Jako kdysi velký vynález krmiva pro včely na místo cukru. Předseda včelařů pan Gerischer se mne ptal, kolik má objednat pro spolek. Já jsem mu řekl, že nic, že my „hloupí sedláci“ máme na vynálezy dost času. Ať to vyzkouší na jiných. Vyzkoušeli. Do jara všechny včelstva zazimovaná na medokrmu uhynula, bylo jich 200 tisíc. Soudy se táhly roky a odškodnění bylo minimální. Což teprve člověk, u něž se nevhodný stravovací zásah pozná až po desetiletí! Jako u „skvělých“ hliníkových hrnců z Maďarska nebo silonových švédských košil. J. Staněk

• *Otázka: Z dopisu (zkráceno) ...Během své práce jsem se potkala minulý podzim s klientem, který je zemědělským inženýrem, ale překvapivě měl znalosti i z teologie. Nakonec vysvětlil, že po revoluci absolvoval nějakou americkou duchovní školu. Jak se ta církev jmenuje nevím, ale je údajně právoplatná. Při cvičení (jsem fyzioterapeutka v duchodu) jsme došli i na to, že „dělám“ do jógy a že jsem žačkou swámiho Máhešvarandy. A on se na mne jen dlouho mlčky díval a díval... Jakoby mne litoval. No, potom jsme to rozvykládali. Nechtěl se mne dotknout, ale já jsem ho ujistila, že za tu dobu 15 let svého příslušenství k „Józe v denním životě“ jsem párkrát zapochybovala, zda je to ta správná cesta k Bohu. Protože jsem vlastně neznala křesťanskou filozofii, neměla jsem se oč opřít. Pod tlakem okolností (denně jsme si dva měsíce povídali o Bohu, Ježíši Kristu a všem dalším kolem) jsem začala mít pochybnosti, co je správné - zda svamidžj nebo J. Kristus.*

Do toho všeho, abych to měla ještě zamotanější, vstoupil MUDr. Hrušovský, pražský homeopat, který rází svůj termín homeopatie - tzv.

kvantová medicína pro 3. tisíciletí. Do loňska jsme s kolegyní, velmi oddanou svámídkou a nic jiného nepřijímající, na jeho přednášce chodily s cílem dozvědět se, kam pan doktor postoupil. Jednou vloni hovořil o tom, že jsme uvíznuti v paralelním světě, že existuje v tomto světě bílý a černý Bůh (jsem v dualitě), že tento černý Bůh má zájem nás udržovat stále v tomto paralelním světě, z něhož je on a Eóni živ, takže potom prý to vypadá tak, že my, konkrétně jógistí (možná i praví jogíní) prý před něj přijdeme a on nám řekne: ano, byl jsi celý život dobrý, už máš jen jeden život před sebou... A tak to prý půjde v rámci sámsáry donekonečna. Zkrátka, že jsme naivně v pasti. Zmíňoval se také o hlídači naší sféry, Kál Niranžánovi, Bohem určené bytosti, hlídající, aby nikdo, kdo není dostatečně očištěn, nemohl dál. Pan doktor ale řekl, že nás ze zistných důvodů nepustí nikdy nikam a stále se tu budeme zrozovat. Trošku mě to vykojelo, nicméně jsme to brali jako informaci, i když poněkud zkreslenou. Stále mi to však vrtalo hlavou a do toho začala jezdit ona pravověrná kolegyně od září za ním do Prahy a začala se s ní dít velká změna. I když je velice duchovní a dokládá to svým každodenním životem, najednou svámídky pro ni už nic neznamená (přítom vždy říkávala, že kdyby jej někdy všichni zradili, ona jediná zůstane věrná). Dr. Hrušovský totiž tvrdí, že se nyní otevřelo nebe a každý člověk se může osvobodit od veškeré karmy a dojít Nanebevzetí a - na rozdíl od jógově filozofie, která říká, že jednou splyneme s Bohem a rozpustíme se v jeho vědomí, takže budeme nečinní - jako Nanebevzatý Mistr se budeme moci vracet a používat tělo, které bude elektro... (něco). Ve škole dr. Hrušovského (učení Mistra Saint Germaina) se potom studenti učí prakticky různá cvičení, která směřují k mazání programů v čakrách. Jsou to i různá cvičení, která jdou až na buněčnou úroveň apod.

Jsem tedy teď poněkud zmatená, jak to tedy všechno vlastně je a čeho se mám přidržet. Moc prosím, pokuste se mi poradit, možno i vydat, snesu od Vás vše...

Odpověď: Chcete vysvětlit rozumem nevysvětlitelné a neuchopitelné, protože hmotný rozum nemůže podchytit dimenze nadrozumové a konečno nekonečného Boha. Proto musíte jednat tak, jak to cítíte, protože cit je veden duchem. Vaši kamarádku, která byla uchválena Dr. Hrušovským, chcete vrátit svámídku? Proč? Není to proto, že jste sama začala pochybovat? Zejména po setkání s oním křesťanským bakalářem, který se na vás díval a nic neřikal. Ale říkal, ale Vy jste jej nechtěla slyšet. Já to slyším až sem. Ptal se Vás bez slova, proč zkoumáte duchovní přístupy indické, aniž jste se seznámila s křesťanskými duchovními přístupy Vašich vlastních předků.

Dál se Vás ptal, jaké je ovoce těchto Vámi obdivovaných přístupů v zemi jejich uplatnění, protože jeho mistr mu doporučil rozdělovat proroky podle ovoce. Bylo mu divné, že obdivujete filozofii země, ve které nechcete žít. To ale není pro Vás tak podstatné. Podstatný je stav myšlení, kdy ve volbě mezi vnitřně citěnou Pravdou dáváte přednost věrnosti člověku (svámídku). Je to ono věčné dilema: mít pravdu proti straně, církvi (společnosti, kamarádům atd.), a nebo se mýlit se stranou, církvi, kamarády. To je ve skutečnosti dilema svět: Bůh. Svět se volí z prospěchu nebo z hypnózy. A zde je Bůh nekompromisní a zasahuje těžkou karmou. Viz duchovní stav těch, kteří za prospěch nebo z věrnosti člověku volili „internacionální pomoc“.

Proto Vaše kamarádka udělala dobře, že šla za volbou svého srdce „hrabětem Saint Germainem“, i kdyby to byla blbost. Je opravdová a to Bůh žádá. (Jednoho dne se nasýtí (nebo prohlédne?) a půjde dál, až za Pravdou.) A dál žádá řídit se tím, co je citěno jako správné! A nějaké cesty? To jsou lidské výmysly a „teologické“ hračičkáření! „Zaručeně pravá cesta k Bohu“ je pouze jenom lidský kšeft. Bůh sám je cesta, což znamená věřit, toužit po NĚm a být opravdový. V nejlepší vůli dávat všechno, když to dotyčný považuje za moudré, třeba ve stání na hlavě u jogínů, nebo „službu Bohu“ v křesťanských rituálech, nebo ve službě lidem, nebo v homeopatickém řádku Dr. Hrušovského. Když se budete plně chovat podle svého „vnitřku“, On se jednou sám ozve a pak již nebude otázek a cest.

Dokud se budete řídit lidmi (papež, svámí, newageisti, jásemisti atd.), kteří říkají, hle tam či onde je, nikdy tam nebude! Vyhledávání guruů, zástupců božích na zemi je vlastně karma za vlastní nevěru. Bůh, tj. jeho vnímání, nechodí přes jiného, nepoužívá nedokonalé mluvčí. Každému dal oči a uši k NĚmu, a tak je má používat. Kdo dělá cokoliv proto, že chce do nebe, (nebo být osvícen), nikdy tam nedojde. Musí to dělat proto, že to je správné, neboli být v Pravdě! A nic za to nechtít! A nevěřte nám (Agape) a nikomu a už vůbec ne bezvýhradně!!! Člověk je povinen věřit jedině Živému Bohu! Když se pak dostanete do takového stavu, budete se dívat svými očima okolo a uvidíte jej stát za vším hmotným děním a poslouchat svými ušima, uslyšíte Jeho tichý hlas za hmotným rámusem. Ale nebudete to schopna vysvětlit slovy jiným. Tedy shrnuto: Neochvějně věřit v NĚj, dělat to, co vnitřně je citěno jako správné a „gurování“ a „zástupcování Boha“ ponechat zástupcům nezralých. (I oni potřebují dozrát.) J.Staněk

• Reakce na odpověď: *Vážený pane doktore Staňku, děkuji Vám za Vaše slova... Myslím, že tuším, co jste mi chtěl sdělit a budu nad tím přemýšlet. Někteří z nás (a já s k nim musím také počítat), mají ještě stále natvrdlou skořápku a tak to trvá zkrátka poněkud déle. Jsem velmi šťastná, že se mohu čas od času s vámi všemi kontaktovat, číst knihy a konkrétně Vaše články ve Phoenixu, který jsem objevila asi před půl rokem. Já jsem právě díky onomu křesťanskému bakaláři začala vlastně více přemýšlet o křesťanství a všim, co s ním souvisí, protože jako dítě jsem byla bezvěrec (rodiče vlažní husité), do revoluce jaksi nebylo proč a po ní nás oslovilo půvabné, exotikou vonící učení... Já se mnohokrát „rouhala“ před „služebně staršími“ jogisty tím, že jsem stále chtěla vědět, jak to vlastně je a co znamená svámídky vedle Ježíše Krista, co Bible (místo Upanišád, Bhavadgíty ap.) a bylo mi odpovídáno s lehkým despektem, že to je učení pro začátečníky v „duchovnu“, že křesťanství je v podstatě mateřská školka v rámci duch. sféry a učení - doslova tak - a já se trápila, že pochybuji... No a to se táhlo 15 let, než to „bouchlo“, a já jsem ráda, že to bouchlo. Jenže to nyní znamená začít znovu a jinak a to už je jistě moje věc. Moc proto děkuji a jen tiše doufám, že až mne přepadne něco, s čím si nebudu vědět rady, že se budu moci ozvat.*

• Otázka: Z dopisu: *Zajímalo by mne, zda se má v modlitbách dodržovat nějaká „hierarchie“, tj. obracet se nejprve na českou patronku sv. Anežku a teprve na celosvětovou Pannu Marii? O radu, přímělu, poděkování atd.*

Odpověď: V koránu říká Mohamed (a jemu anděl): Modloslužebníci si udělali mnoho bohů. Říkal jim snad Ježíš: Postavte jeden chrám mně a jeden mě matce a klaňte se mi? Neřekl jim snad: Já jsem Cesta (způsob života), Pravda (pravý smysl života) a Život věčný (jako výsledek předchozích)? Modlete se: Otče náš ...!

Upadlé křesťanství ve snaze přiblížit Nepřiblížitelného zavedlo primitivním svatě jako vzory pro lidi. Nikoliv, aby se k nim modlili, ale aby je napodobovali! Podle mne se zásadně člověk nemá modlit k nikomu jinému nežli k Bohu. Může však žádat o pomoc a sílu Ježíše, Marii, svatě, aby mu z onoho světa telepaticky (magicky) „zvýšili vibraci duše“, aby tak se člověková modlitba stala pro Boha akceptovatelnou. Aby mohla nastat komunikace. Všichni, Ježíš na prvním místě, jsou pouze prostředníky. Bůh nemá a nepotřebuje zástupce!!! To my jako velmi nedokonalí potřebujeme vzory, aby nás títo nejprve duchovně vyzdvihli, a tak se stali pro dimenzi věčnosti (anděly) přijatelní jako příjemci energie (lčení) a informace (jasnovidnost). A těmito vlastnostmi se pak stali „solí světa“, tj. činili život ve hmotnosti stravitelným ostatním a tím i sobě. Shrnuji svůj názor: Modlit jen k Bohu, komunikovat tj. vnitřně rozmlouvat s Ježíšem a svatými! J. Staněk

Volby 2006

• *Otázka: Vážení přátelé, vaši činnost znám už dlouho, hlavně z vašich knih, které jsem četla od roku 1997 a z příspěvků v Phoenixu. Víím, že vám hodně záleží na pozvednutí duchovnosti českého národa. Piši vám, protože nevím, zda jste informováni o tom, že se na předvolební scéně objevila strana, která má v programu i v lidech záruku, že chtějí pro nás všechny prosadit vizi a ideály lepší společnosti, o kterých píšete i vy, tedy pan Staněk a paní Brzobohatá v knize Češi na prahu třetího tisíciletí. Je to Strana zdravého rozumu, číslo 1 na kandidátce stran, jejich stránka je <http://www.stranzdravehorozumu.cz/>.*

Odpověď: Strana zdravého rozumu je protimluv, kulatý čtvereček. Ti, co ji založili, jej sami nemají v tom, že nepochopili, že 90% lidí v současné společnosti (mimo duchovní jádro) je zcela manipulováno gangy, ovládajícími peníze. (Zdravý totiž má znamenat reálně proveditelný.) Všimněte si, o čem je předvolební kampaň, jestli se tam objevilo cokoliv mimo dělení peněz. Přitom vše je v rovině slibů, po volbách bude kterákoliv strana dělat v zásadě to, co bude chtít skutečný držitel moci. Pouze v přizpůsobené formě. (Němci používají pojem Machthaber, který čeština nemá.) Kdyby se objevila skutečná hrozba „Machthaberovi“ z jakékoli nové strany, budou nasazeny diskreditační prostředky všeho druhu včetně svérázných soudů, vyšetřovatelů nebo před volbami se objevivších „kauz“. Také billboardy za miliony proti KDU něco napovídají. Není dostatečně poslušná v otázce svateb homosexuálů! Zaplatili je zbohatlí odlišně sexuální bezdětní prostřednictvím Balbínovy strany srandy ze všeho, aby se KDU pomstili za odpor vůči svatbám homosexuálů a možnostem adopce. A co se stalo? Policie nevyšetřila a neoznámila ani plátce, minimálně do voleb. A to podává trestní oznámení vládní strana, ne tak skupina popletených občanů, kteří neví, jaká bije. Strana zdravého rozumu vychází z mylné premisy, že lid rozum má. Ani ve starém Řecku jej neměl! (Vyučovalo se to na procesu proti Sokratovi.) Promluvte s většinou lidí kolem sebe a nechte tuto většinu vládnout. Tomuto materializmem prostoupenému davu vládne duch zechtěnosti, chtějí získat vychytralostí cokoliv příjemného. Duch žádostí. A ten používá k ovládnutí lidí peníze jako prostředníka. Všichni je chtějí snadno, rychle a bez práce, vychytralostí na úkor bližního. Skutečný zákon trhu zní: urvi peníze i s kapsou bližnímu, hlavně když to je v mezích „zákonů“. Dav a Machthaber nevěří na skutečnou spravedlnost, ale jejich probuzení bude strašné! Tržní civilizace (diktatura peněz) je před kolapsem, ale na „Titaniku“ se ještě tančí. Pokus o probuzení davu z peněžní hypnózy je donkichotský, neboli nereálný. Jedině co má v této chvíli smysl, je udržet duchovní jádro národa, tj. duchovní a ještě přičetné lidi co nejméně. A ve volbách volit nejmenší zlo z reálného, to co je pod nejmenším vlivem rozkladného. J. Staněk

• V loňském roce jsme psali o veliké a přesto ne moc známé duchovní osobnosti, Bedřichu Kočím. Postupně se nám díky jednomu z našich čtenářů podařilo shromáždit veškeré spisy, které napsal. Kromě knihy o duchovním léčení napsal v třicátých letech minulého století pět dílů „Pavlových rozprav“ s názvem „Práh mezi světy“. Je to dílo neobyčejně zajímavé, podnětné a inspirující. Je s podivem, že jméno B. Kočího dnes málokdo zná, přestože jeho velikost přesáhla spoustu jiných, dnes notoricky známých duchovních osobností.

A co o politice píše B Kočí?

Obroda veřejného života životem duchovním (zkráceno)

Kdyby lidstvo připustilo vliv duchovního života a bylo si vědomo protichůdných vlivů dobra a zla, které na ně neustále doléhají, dovedlo by také mnohem snáze a mnohem přesněji rozlišovat vliv dobra od vlivu zla. Jen popírání a odvrácení se od vyššího duchovního života přivedlo lidstvo k oněm smutným koncům, jaké se jeví nejen v životě jednotlivců, nýbrž i v životě celku. Proto také obrodě života veřejného může prospět jen hlubší, opravdové poznání života duchovního, vnitřního.

Rozumový člověk, nepřístupný vyšším popudům duchovním a citovým, projevil a projevuje stále velmi málo schopností k životu etickému, určenému pro dobro všeho lidstva, pro dobro celku. Na místě snahy pracovat ve prospěch celku, stará se každý jen o své sobecké cíle a vlastní prospěch. Mnohdy nevybírání ani prostředky, jakými si k dosažení svých cílů dopomůže. Jeho cesta za sobeckými ideály nezná ohledy k nikomu.

Takový člověk velmi často ublíží těžce všem, kdož mu stojí v cestě. Mnohdy však ještě nebezpečněji ublíží těm, kteří se přihlásí k jeho stoupencům a následovníkům ve veřejném životě.

Historie nás učí, že byli vždycky, jsou a budou to právě jednotlivci, kteří uplatňují svůj vliv na život veřejný a stávají se vůdci lidu. Takovému vůdci, který vysloví v pravý čas zvučné heslo, podaří se snadno strhnout za sebou celý dav, který slepě, nekriticky, mnohdy i s naprostým fanatismem plní vše, co vůdce tento hlásá a od svých stoupenců vyžaduje, a nikdo neuvažuje, zda je to opravdu správné.

I největší události v historii světa, dalekosáhlé převraty, ohromující vynálezy a zákazonosné rozvraty, vše to bylo vždy vyvoláno v život a uskutečněno pouhými vynikajícími jedinci, kterým z duchovna byla dána schopnost, moc a síla, aby tyto veliké skutky vykonali. Dle toho, co tito jedinci k sobě přitahovali, projevil se jimi buď Duch Dobra nebo duch zla.

Proto je vždycky třeba dát velmi dobrý pozor na to, koho zvolíme svým vůdcem, jaké vlivy se jím projevují. Neoceňujme nikdy žádného vůdce podle počtu jeho stoupenců, nýbrž vždycky jen podle výsledků práce, kterou on a jeho stoupenci společně vykonali.

Lidstvo potřebovalo vždy a bude stále potřebovat vedení, a proto si staví do popředí vždy nové a nové vůdce. Nestačí však, aby tito vůdcové přišli vždy s novými, zdravými, dokonalými hesly. Zdravá, správná a dokonalá musí být i cesta, která má vést k uskutečňování těchto hesel v praktickém životě. I nejsvětější pravda, která ke svému zřítování používá násilí, i nejvyšší cíl, který se ukutečňuje za cenu cizích obětí, i nejdokonalejší ideál, který byl potřísněn krví a násilím, ztrácí na ceně. Každé zlo, byť bylo i spácháno ve jméno nejvyššího ideálu, zůstává vždycky zlem, které umenšuje nejen zásluhy, nýbrž i cenu vykonaného díla.

Dnešní lidé neuvažují tuze o tom, koho si mají vybrat za svého vůdce a jakými vlivy jest jejich vůdce ovládnán. Rozhodnou se nejraději pro toho, kdo je ochoten vést je tak, jak si oni přejí, jak jejich sobeckému životu zdá se nejpohodlnějším. Mnohdy, i když dobře volí, vyberou si ze zásad svého vůdce jen to, co je jim osobně nejvýhodnější, co se jim zdá, že je pro ně prospěšné a užitečné. K ostatním požadavkům a zásadám svého vůdce, které by vyžadovaly trochu sebezapření, případně i obětí, neznají se vůbec.

Toto polovičaté, nedůsledné následování vyvolených vůdců je dnes nejčastějším zjevem veřejného života.

Objeví-li se již mezi námi člověk Boží, osvícený a nadaný, který má opravdové schopnosti k úspěšnému vedení lidstva, tu zpravidla vyvstane vždy celý zástup těch, kteří se staví proti němu a kteří se snaží drzostí svou vyniknout na vlivná místa a dílo onoho člověka překazit třebas i násilím. Bývají to lidé většinou prázdní, bezvýznamní, ovlivnění duchem zla, kteří ničí dílo zástupců dobra a starají se, aby omezili jejich vliv, umenšili jejich moc a znemožnili jim stát se vůdci takovými, jakými jsou schopni být a jakými mají být.

Případy takových vůdců i podobných škůdců známe z historie, ba známe je i z doby dnešní. Budou se opakovat stále, dokud lidstvo ve svém sobectví a nelásce bude propadat vlivu zla.

Číst dnes noviny, znamená dovidat se denně o nových špinavostech, přímo odporných aférách, nečestných podvodech a zpronevěrách, kterých se dopouštějí i lidé na vlivných vedoucích místech. Všechna důvěra, která je povolala na jejich vedoucí a zodpovědná místa, ukázala se klamnou, protože tito lidé dali se vést duchem zla, který radami svými hověl nejlépe jejich sobectví. Pod jeho vlivem nedovedli již rozlišovat cizí majetek od vlastního, nebáli se sáhnout po něm k vlastnímu obohacení.

Takovéto činy, o nichž se pak veřejnost dovídá, otrásají silně její důvěrou ve vyvolené vůdce, ba otrásají i důvěrou v takové veřejné činitele, kteří si důvěry této plně zaslouží.

Všichni účastníci veřejného života měli by si vždy v první řadě uvědomit to, že jejich osobní zájmy a sobecké touhy po zisku mají a musí ustoupit do pozadí ihned, jakmile se sami octnou na místě veřejného činitele. Jejich povinností je ukázat v první řadě, že jsou hodni důvěry, která jim byla svěřenou funkcí projevona. Pak by jistě nikdy nepřipustili, aby se sami obohacovali na účet těch nejmenších v národě.

To není a nebude nikdy výsadou demokracie - jak si snad mnohý z veřejně činných lidí představuje - že jeho vedoucí místo dává mu právo naplnit svou kapsu na účet příslušníků státu. Pravá demokracie nepřipouští, aby o osudu národa mohl rozhodovat každý, třeba i neschopný a nepoctivý člověk, v jehož prospěch mluví jen jeho politická legitimace. Demokracie má dávat volnost všem, ale musí být v každém směru mravná, a poctivě, v zájmu celku, v zájmu národa stavět do popředí vždycky jen lidi nejschopnější, v každém ohledu mravné.

Dnes se člověk přímo otrásá hnusem při čtení různých nepoctivých afér a podvodů, které ukazují, jak nízké duše, vlivu zla úplně propadlé, zaujímají stále různá místa veřejná.

Člověku je úzko nad tím, jakou morálkou je dnes zaplaven svět, který tyto zprávy přijímá již tak nějak sklesle, jako by byly nezbytnou součástí dnešního života. Tato morálka falešné demokracie zaplavila již veřejný život tak, že lidé opravdu ušlechtilí a schopní, kteří nebyli dosud špičatými lokty a drzými čely z veřejného života vypuzeni, straní se jej raději sami. Hrozí se toho, aby nepřicházeli do bližšího styku se špinou, která se denně na veřejnost provaluje...

Recenze knih

Zasílám **8. díl Anastázie**. Minulý díl p. Staněk na stránkách Občasníku dosti pohaněl, ale tento se mi zdá o dost kvalitnější. Už jednou jste psali něco ve smyslu, že „již bylo dost Anastázie“ a že se budete věnovat i jiným tématům, ale prosím ještě o jednu výjimku.

Tento díl je opravdu zajímavější než předešlé, i když z něj již více vystupuje řízení KGB a duchovní vedení autora, který sice přesně popisuje vady a úpadek civilizace, ale daný recept je vadný. Tím receptem je dezintegrace společnosti na hektarové rodinné statky, kde si každý pěstuje pro sebe a rodinu, protože výpěstek je pak hodnotnější. Je hodnotnější proto, že je dělán s láskou. Ale ta láska má být v duchovní civilizaci pro všechny, nejen pro sebe a rodinu. Člověk dělá věci kvalitněji jako specialista, každý umí něco jiného. Ta podstata „nevyzařování“ všech produktů a výrobků je v tom, že to dělají tovární otroci z musu, jako k práci odsouzení, protože se na ně nedostalo koryto akcionářů a majitelů realit. Berou práci jako nutnou otročinu k získání boha-peněz. Nikoliv jako radostné specializované tvoření. Je to proto, že necítí spravedlnost neboli Boha. Řešení k rozbití dělby práce na jednotlivé statky starověku je satanské řešení, je zamlžením, že věc je v duchovní pohnutce tvorby. Duchovní člověk tvoří s radostí jako bohoslužbu a je si jist konečným vyúčtováním, neboli spravedlností. Megreho civilizace je divoštství: každý za svým plotem. Může mít stokrát pravdu ve svých kritikách: odtržení člověka od přírody, vypěstované produkty supermarketů jsou vyráběny z uctívání boha peněz a nesou tudíž jeho vibraci, lidé jsou hypnoticky zotročováni v pracovní stroje, nemoci jsou léčeny špatným způsobem, vadné vztahy muž, žena, dítě, rodina atd., ale jeho závěry jsou vadné.

Např. antisemitismus. Megre uvádí, poučen KGB, že svět nevedou ekonomové, ale „psychologové, filozofové a hráči“, respektive jejich klan. Má pravdu, já jim říkám „střihači ovci“. Zajišťují, že podnikatelé ubírají zaměstnancům, aby zbohatli. Ale nezbohatnou, jen se starají. To „střihači ovci“, satanovi poskoci, se starají, aby měnovými operacemi, krizemi a hospodářskými burzovnými „hrami“ oškubali v pravidelných intervalech domněle zbohatlé podnikatele. Proto vyřadili zlato jako prostředek tezaurací majetku v jimi organizovaných hospodářských krizích. Je tam sice Židů dost, ale se židovstvím jako vírou to nemá nic společného. (Jací Židé jsou mezi multimilionáři v Číně nebo Indii.) Megre ale podstrkuje hloupým jako pachatele tajné židovské levity, místo aby řekl, že jde o bezzábranovou satanovu smečku bez ohledu na národnost. Kdo odhodí všechny zábrany a má dostatek schopností, postoupí. Viz naši velkoprivatizátoři. Což některý z našich nových multimiliardářů se jím stal proto, že je Žid, a nebo něco vytvořil? Drzý ksicht, bezzábranovost a akciové hry je ten návod. Megre ovšem v 7. díle předhodil Židy jako pachatele válek a hospodářských her. (Indiáni v Americe před příchodem Evropanů válčili nepřetržitě každý kmen s každým, ale Megre by jako původce těch válek našel falešného původce - Židy.) Právě tato satanská smečka občas potřebuje předhodit davu viníka, a tak stojí za pozadím antisemitizmu. Odvádějí pozornost naivů od neviditelného vedení jich samých. Národnostní rozdělování je zakrývání věcí.

Podstata je duchovní dělení: děti Světla (v hloubi dobří lidé), děti tmy (satana - v hloubi zlí lidé) a nezařazení, o které se bojuje. Kdo to zakrývá, je právě satanův poskok. Podle Megreho křesťanství vymysleli židé, aby udělali ze svobodných občanů a otroků římské říše své otroky. Osmý díl Anastázie je pokus KGB organizovat vznik nové ruské šlechty na místo staré, zničené. Na principu velmocenského šovinizmu. V rodových stacích mají vyrůst nové silné důstojnické a elitní kádry s ideologií předkřesťanských polobohů, Nibelungů. A je zde zpět řád SS, místo germánského, slovanský. Člověk si má Anastázií přečíst, jako si měl přečíst Mein Kampf. Aby věděl, jak se pokládá sto pravd k tomu, aby vznikla lež, která ovlivní myšlení dotyčných správným směrem. J. Staněk

• Prosim vás o recenzi knihy „Báječná cesta Hadži-ki“ autorů Marcely Chadžijské a Miroslava Hadaše. Zajímá nás názor na tzv. energii Hadži-ki a její objevitele. Absolvovali jsme pouze nultý kurz a naše pocity jsou smíšené.

Odpověď: Kniha a její autoři se pohybují v rovině tzv. bílých mistrů. Učí, jak rozvinout některé schopnosti člověka, jak se sladit s bytostí přírody, jak začít žít vnitřní duchovní život člověka. Zhruba rovina jógy a východních náboženství. Může oslovit a být velmi užitečná pro ateisty a materialisty a vyvést je z jejich usnutí v materiálu. Je určena pro ty lidi, kteří se musí ještě reinkarnovat na Zemi a umožňuje jim to s relativně příznivou karmou. Neučí a nezvládá východ z řetězu reinkarnací, odchod do světlejších dimenzí stvoření. To je vedeno z tzv. zlaté dimenze a jejím hlavním představitelem je Ježíš. Jestliže Vaše podvědomí je již na takovém stupni vývoje, že zlatou dimenzi zachytilo a je jí vedeno, již se mu na způsobu myšlení a přístupech bílých mistrů „něco nezdá“. Kniha ani kurzy takovým však nemohou ublížit, spíše mohou být v některých aspektech i užitečné.

A nyní ke knize samotné. Oproti záplavě podobných knih je tato psána s pokorou, na základě zkušeností a vše má kladný a praktický dopad. Většinu popisovaného znám z vlastní zkušenosti a potvrzují správnost popisovaného. Pouze výklad popisovaných jevů je určen způsobem vidění „bílé“ sféry a následně u několika jevů uvedu konkrétně. Autoři se nevyhnuli, jako se to stává mně (a následně zůřím), několika chybám v textu, např. na str. 10 uvádí Platónský rok 250 000 let místo 25 000. Dále se plně nevymanili ze zajetí ateizmu, neboť píší: Vesmír s velkým V jako božstvo, Vesmír dává. Vesmír je ovšem souhrn hmoty, vzniklé za velkého Třesku, a hmota, jak známo, dává leda velký ... Dává pouze ten, kdo „třeskl“, tedy Stvořitel a jeho duchovní dimenze.

Totéž se týká výkladu vzestupu a transformace planety. Ne planeta, tedy hmota, připravuje svou proměnu, ale soubor ji oživujících neviditelných bytostí spolu s duchovním vedením lidstva. Ty integruje Stvořitel. Ne planeta působí zvyšování duchovních schopností lidí a změnu nálad, které je obecně pozorováno, ale duchovní vedení lidstva a inkarnace lidských duchů s vyšší mírou duchovnosti, která se zhustila natolik, že bylo překročeno iniciační množství pro začátek duchovního přerodu celého lidstva. To způsobilo, že se duchovní lidé vzájemně stimulují, působí probouzení ostatních a mění celé informační pole Země. Na něj se navazují citliví mladí, i když jsou bez přímého spojení a jsou také iniciováni.

Také energie Hadži-ki je jen nově pojmenovaná „stará vesta“. Dostávají ji všichni od nepaměti, kteří prošli osvícením. Je jednou ze složek záření svatého Grálu, dosažení napojení na něj je odvěkým cílem duchovních lidí.

Také objevení „duchovního dvojčete“ každého člověka je známé od začátku třeba bible. Přesněji a jasně to popsal Swedenborg. Bůh stvořil člověka jako dvojduši muže a ženu. K inkarnaci do hmoty však musí odděleně. Ty dvě poloviny se na Zemi hledají, a jen ty dovedou vytvořit dokonalé a pravé manželství, tj. spojení v těle, duši, duchu. Jen ty spojením dosahují třetího stupně orgasmu tj. osvícení. Málokdy se na Zemi naleznou. Všechna ostatní spojení jsou karmická. Marcela a Mirek se našli „po sezóně“, ale poznali se a spojují se v duši a duchu. Tím dosahují daleko snáze různých schopností a stavu osvícení. Výzva k nalezení své dvojduše i v pozdním věku je správná. Dojde k urychlení duchovního vývoje ztrátou pocitu osamělosti a „něčeho chybění“ bez ohledu na hmotné zabezpečení manželstvím, které nemusí překážet. Špatně by mohl vyznít v knize hodnocený velký počet manželských rozvodů. Rozvody nejsou duchovní pokrok, ale krize v důsledku právě nepoznání významu spojení muže a ženy pro jednotlivce i pro lidstvo. (Viz naše kniha Lásky muže a ženy.)

Velmi dobře je v knize popsána očista těla a ducha. Naproti tomu světelné tělo Merkaba je podle mého poznání nepřesně vysvětleno. Podstata člověka, duch, je odjakživa koule uprostřed hrudi. Duchovní vyzářování Stvořitele vnímá jasnovidný člověk jako krystal, (kámen mudrců?), ve formě dvou protikladných čtyřbokých jehlanů, do sebe zasazených. (Ze strany symbol šestiboké hvězdy.) Tedy jako „světelné tělo Merkaba“. Dostane-li se duch člověka v meditaci doprostřed působení těchto jakoby jehlanů, jsou jeho schopnosti aktivovány milostí Stvořitelovou. Vnímá Světlo - „světelné tělo Merkaba“. Není-li egocentrický, jako „bílá“ sféra, pozná, že všechna moudrost a dokonalost je lidským duchem nakmitána od přiblížení se Bohu, nikoliv z jeho „těla Merkaba“. Člověk jako já je pouze lenoch. Duch zajisté by chtěl, duše je těžší, tělo nejtěžší. Víme, co je dobré, ale nekonáme. Pak jsou z toho ty fyziologické následky na těle, jak je autoři popisují. Pozorují je také, ale je to karma za lenost v provedení duchovních impulsů. Před Bohem jsme leda „mistři v nekonání poznání dobra“! Posune-li se duše do vyšších, tj. jemnějších vibrací, skutečně to v těle vyvolá příznaky různých nemocí jako důsledek minulosti. Zrychleně se „spalují“, nejsou dobře léky ovlivnitelné, po čase vyhoří. Po jejich vyhoření se člověk stane lepším „průtočištěm“ pro vitální energie (léčiteléské schopnosti) i pro informace (jasnovidnost).

Celkově bych ovšem knihu charakterizoval jako upřímnou, řadového člověka obohacující o nové pohledy, poskytující mu užitečné přístupy a „recepty“ k udržení duševního a tělesného zdraví, k nastoupení první duchovní fáze života. Jejich vysvětlování a pojmenování je věc až dalšího vývoje poznání a nakonec i civilizace. J. Staněk

Rozhovor

Rozhovor s indigovým člověkem

V Občasniku jsme uvedli již několik článků, které se týkaly „indigových“ dětí. Vždy ale psali lidé o nich, nikdy dosud neměli možnost se vyjádřit ti, jichž se to týkalo. Nuže pokusme se tento nedostatek dohnat. „Náhodou“ jsem se potkal s jednou indigovou slečnou, na kterou všechny znaky odlišnosti jakoby původu z jiného světa padnou jako ušitě. Její vrozené dispozice jsou typicky rozkolísané. Na jedné straně dyslexie (snížená schopnost čtení), obtížnost integrace do společnosti, na druhé straně nežensky exaktní logika a vyjadřování, věcnost, konkrétnost, abstraktní myšlení, tvůrčí schopnosti, astrologické znalosti „bez učení“ - se schopností přímého odčítání významu astrologických symbolů „odněkud“. Dohodli jsme se na rozhovoru, který by umožnil i čtenářům Občasniku nahlédnout do způsobu myšlení na Zemi „přichozích“.

Jsem přesvědčen, že jde o „indigové dítě“, přestože mě kolegyně J. Brzobohatá trochu zviklala v tom, že po přečtení rozhovoru nabyla pocit, že nejde o typicky indigové dítě, ale spíše o člověka s narušenými sociálními vztahy v rodině z raného dětství a vývojovou dyslektickou poruchou. Dokládala to na řadě případů, se kterými se ve své dřívější praxi ve školství setkala.

Podle ní to jsou klasické projevy velmi inteligentního dítěte s dyslexií, která je často vyvážena jinými zvýšenými schopnostmi mozku, zvláště v oblasti logického uvažování. Poruchy v běžné komunikaci bývají u těchto dětí v důsledku citového a psychického strádání, které

prožívají při těžkých rodinných krizích, a které je poznamenávají na celý život. Tímto je narušen do budoucnosti jejich vztah k okolí a partnerům, přestože se jejich vycitování tímto zvyšuje a zjemňuje.

Na druhé straně pomalu zjišťujeme, že je vlastně celkem zbytečné dělit lidi na indigové a neindigové. Každý člověk je úplně jiný, a většinou je někdo výjimečný částečně, v určitém aspektu. Bylo by škoda ho nazvat neindigovým, protože nevykazuje okázalé, někým popsané geniální schopnosti. Střípky schopností z jiné dimenze, nebo vedoucí do jiné dimenze (často nabyté až při zátěži zde na Zemi), jsou rozházeny mezi lidmi a mají se najít, spojit a zesílit, a záleží na každém drobném... Proč dělit jedny na modré a druhé nemodré, nehledě na to, že se jednou máme stát bílými, s bílou aurou andělskou.

Ostatně, posuďte po přečtení tohoto velmi zajímavého rozhovoru sami, a budeme rádi, když nám napíšete svůj názor. J. Staněk

Jaké problémy vás provázely v dětství?

Dětství je dlouhé a tak to zkusím obsáhnout v klíčových bodech.

1. Údiv - první problém, co si snad v životě pamatuji, byl, jak vyřešit otázku, proč se k sobě lidé chovají tak, že jim to navzájem ubližuje. Pamatuji se na dlouhá bádání o tom „proč“, podmíněná opakujícími se situacemi v rodině. Chování rodičů mě udivovalo a nevěděla jsem, co mám dělat. Také jsem nechápala, proč maminka kouří, když přece může kvůli tomu umřít, a přitom říká, že mě má ráda.

Už jako hodně malinká jsem si často představovala nic, které je po smrti, a přiznám se, že mě to bavilo. Přemýšlela jsem o tom, že když usnu, necítím nic, ale přitom to není stejné a něco v tom spánku přece je, protože se ráno probudím a všechno pokračuje. Moje snaha představit si nekonečně dlouhý spánek, abych si představila nic, sklouzla do přemýšlení o časovém nekonečnu, o kterém jsem měla pocit, že nemůže existovat. Nekonečný spánek, necítění a nevědění nic mi nahánělo hrůzu možná i proto, že mě nebavilo chodit spát. Také jsem neměla ráda temné kouty. Naši se nakonec rozvedli, když mi bylo pět.

2. Komunikace - ačkoli jsem se naučila dobře mluvit extrémně brzy, připadala mi řeč jako výrazový prostředek už od začátku jako takový neohrabaný, krkolomný, těžkopádný způsob jak se domluvit. Těžko jsem rozuměla tomu, proč je potřeba mluvit, protože spousty věcí mi přišly jasné i bez mluvení. Nevěděla jsem, že lidé se vzájemně vnitřně neslyší, protože mě nenapadlo, že je to možné. Povíдалa jsem si nahlas často, když jsem byla sama, ale ve skutečnosti jsem nikdy neměla pocit, že jsem sama. Měla jsem své neviditelné přátele.

Byla jsem tichá a neprůbojná a působilo na mě psychicky extrémně negativně, když se mnou někdo jednal povýšenecky, mocensky nebo nerovně. Přitom ani nemusel zvýšit hlas a já jsem jako lakmusový papírek reagovala okamžitě. Právě vnitřní postoj druhých ke mně přímo ovlivňoval kvalitu komunikace. Měla jsem mnoho otázek jako každý, ale nestačily mi nic nefikající odpovědi typu „protože to tak je“, „protože se to musí“, atp. Byla jsem z nich zmatená a ztracená, čím dál víc jsem se uzavírala do sebe a cítila cize mezi vlastními. Přitom stačilo jen „zkusit“ mi nějak přiblížit vysvětlení na moje otázky a nebylo to nějak zlé, ani když se to nepovedlo. Zkoumala jsem ráda dál.

Měla jsem někdy potíže i v opačné situaci - tedy když se ptal někdo na něco mne. Stávalo se mi, že jsem neuměla na nic odpovědět, protože jsem nerozuměla tomu, proč se na to ptá. Cítila jsem, že za každou otázkou je ještě nějaký důvod, který je důležitější než dotaz samotný, je to to, co chceme opravdu zjistit. Když jsem tedy nerozuměla kontextu, nevěděla jsem, jak odpovědět správně. Myslím, že to vypadalo tak, že nevím, nebo že nechci odpovědět. S tím jsem se setkávala také později na základní škole, kdy mi téměř po celou dobu studia unikala smysl zkoušení, a tak se mi podobné situace stávaly i u tabule. Velice záleželo na vyučujících a od jejich vztahu ke mně a výuce se také přímo odvíjely moje výsledky ve škole.

Dodnes mám velice silný stresový faktor, a při vypjatých situacích, kdy mám prokázat nějaké své schopnosti, mi často jakoby vypovídá mozek a já najednou nevím vůbec nic. V okamžiku až je po všem, zase vím co vím. Toto se mi nestává, cítím-li nějaký pevný bod, nějakou oporu - například oporu v příteli nebo v postoji toho, kdo má moje znalosti či schopnosti ověřit či jinak přezkoušet.

3. Šikana - na základní škole jsem se setkala se šikanou, a ani na dalších školách se mi nepodařilo normálně zapadnout mezi své vrstevníky. Myslím si, že nejvíce spolužáky iritovalo to, že jsem měla hodně odlišné zájmy a hodnoty, a mnohdy asi nerozuměli otázkám, na které jsem se v hodinách ale ještě častěji o přestávkách všetečně vyptávala učitelů. Také učitelé se obvykle dělili na dva tábory. Jeden tvořili ti, kteří si mne oblíbili a trpělivě a rádi vysvětlovali, např. jak funguje vesmír a sluneční soustava, a druhý tábor tvořili učitelé, kteří si na mě zasedli. Nepamatuji se na někoho z nich, kdo by byl v tomto smyslu někde uprostřed.

Z děvčat jsem sice byla na základní škole nejvyšší a nejsilnější, ale povahově jsem byla tichá a plachá, a když někdo potřeboval s něčím pomoci, tak mi bylo jedno, jestli mi jindy ubližuje nebo ne. Na šikanu jsem nereagovala. Když mi např. o přestávkách před písemkou sebrali pouzdro, neměla jsem čím psát a vyřešilo se to, až když se mně v průběhu písemky vyučující sám zeptal, proč nepišu, a vyhuboval mi, že nejsem připravená do hodiny. Nenapadlo mě žalovat, protože se mi to nelíbilo zrovna tak, jako když někdo někomu ubližuje přímo. Ale na bezprostřední otázku jsem odpovídala pravdivě.

4. Neporozumění - myslím si, že za všemi mými problémy je neporozumění. Lidé často nerozumí ani formě, jakou mluvím, a ani neznaří motivaci, s jakou činím, a tak logicky nebo ze zkušeností přikládají tomu, co říkám a dělám nějaký běžný význam. Já taky stále ještě tápu v porozumění druhým, protože většinou mě ten přiřčený význam velice překvapí a nerozumím, jak ho tam našli. Jim je to jasné a přijde jim to jednoznačné, ale já ať nad tím hloubám, jak chci, vidím jen jakýsi překombinovaný konstrukt, který by mě nikdy samotnou nenapadl. Někdy mám pocit, že mluvím tak přímo, že se to snad zdá druhým neuvěřitelné, a proto za tím hledají něco dalšího skrytého. A tím musím dát zapravdu mojí mamě, která mi vždycky říká, že tak jak absolutně postrádám soutěživost a ambice, tak zrovna tak postrádám schopnost zaobalit informace pro druhé do omáčky tak, aby to pro ně bylo stravitelné. Stále se učím najít takovou formu komunikace, abych omáčkami nezkrátila obsah sdělení a přitom to podala formou přijatelnou pro druhé.

Jaké „choroby“ pozorujete v současném společenském životě?

Nejsem kompetentní soudit, jaké choroby mají lidé, ale mohu se podělit o svůj pohled, který se den co den vyvíjí.

Připadá mi, že žijeme v neuvěřitelném stavu, který nemůže trvat věčně. Rozum a intuice spolu nespolečně spolupracují a stojí proti sobě, žebříček hodnot je otřesený. Jistě se na tom podílí způsob výchovy, ať už v rodině nebo školním prostředí. Ani metody a oblasti výuky nepřispívají k nápravě dlouhodobě pokrivených hodnot. Nevedou dítě k zdravé, moudré dospělosti. Z toho pramení nemoci, jako jsou sebestřednost, zaujatost sama sebou, absence empatie, konzum, psychická nespokojenost a labilita.

Každý člověk ale touží po dokonalosti, po růstu, po Poznání, po čemsi, co exaktní věda snad dosud neumí pojmenovat. Lidé tomu říkají Bůh a podobně. Všechny nás ta vnitřní touha/aspirace/lnutí spojuje, bohužel většinou lidé na svou niternou přirozenost brzy zapomínají. Toto zapomnění přivede člověka dříve či později do stavu frustrace.

Od čeho by měla počít rekonstrukce současné západní civilizace?

Každý by měl začít sám u sebe, rozvíjet se v otevřenosti a komunikaci vůči svému bezprostřednímu okolí. Měli bychom v zájmu rozvoje ducha a zušlechtnění charakteru nezištně čelit i takovému riziku, že naše emoce utrpí, že budeme vystaveni nějakému nepohodlí, že si o nás někdo něco bude myslet atp. Smysl vidím v odpoutání se od konvenčních a zaběhnutých postojů, osvobození od mentálních konstruktů a psychické připoutanosti, ale ne takovou formou, která by mohla vystavit těžké překážky v rozvoji lidí kolem nás. Jde o to, najít dobrou cestu, která není násilná ale ani pasivní vůči nám samým i našemu okolí. Takových cest je nespočet a každý nějakou máme, i když často předstíráme sami sobě, že máme omezení a limity, které nám po takové cestě nějak znemožňují jít. Takovýto postoj vypovídá o tom, že jsme buď nenašli tu správnou cestu, anebo ještě častěji to znamená, že se nám prostě nechce na sobě pracovat.

Pokud jde o práci na sobě sama, je dobré si uvědomit, že omlouvání vlastních chyb a nedostatků, byť jsou to jen drobnosti, je alibismus, a bohužel poměrně běžný postoj dnešního člověka. Pokud se člověk vyhýbá zodpovědnosti za chyby a omlouvá svoje slabosti, tak ony postupně sílí a rozšiřují se dále, až dojde k postupnému borcení morálních kvalit do té míry, že člověk ztratí soudnost a dostane se do zakonzervovaného stavu nevědomosti, ve které, jak se zdá, je možné přežívat téměř věčně. Vidím v tom jednoduchou logiku ega. Takovýto člověk dokonce může žít s názorem, že je šťastný a spokojený a že je všechno v pořádku, ale toto domnělé štěstí je jen zástěrka, za kterou se skrývá pohodlnost.

V další řadě je potřeba pracovat s našimi dětmi, protože právě ony budou utvářet budoucí svět, svůj svět. Je na místě zaujmout odpovědnější přístup k životu a výchově našich potomků. Je nutné pro ně vytvořit dobré, ale ne od světa izolované prostředí, ve kterém budou vyrůstat. Napadá mne několik zásad, na které, jak se domnívám, mnozí rodičové zapomínají...

Dítě citlivě reaguje na cit a kvalitu myšlenek, které k nim vysíláte, poznává vás tak, učí se. Rozpozná přetvářku.

Dítě vždy vycítí atmosféru, která vládne v rodině, a v závislosti na ní se utváří jeho budoucí vzorec chování.

Naše děti se nám narodily proto, abychom se od nich něco naučili, my je máme připravit pro tento život a předat jim naše zkušenosti. Tedy učení je vzájemné.

Dítě má schopnost na své úrovni myslet, zvažovat a má intuici, proto bychom jim měli vždy dávat možnost volby na té jejich rovině a na rovině ještě o kousíček složitější. Budou rády, blíže je poznáme a budou se lépe učit.

Nezásadnějším aspektem utvářejícím předpoklad kvality vztahu k sobě samému a k okolí je dítěti vztah partnerů - rodičů. V ideálním případě matka poskytuje náruč a otec oporu.

Vztah rodičů k dětem nemá být majetnický ani mocenský, ale bohužel často je.

Je nutné se zamyslet nad tím, proč tolik mladých lidí dnes nezná skutečnou hodnotu věcí. Proč jsou nedisciplinovaní, nemají smysl pro zodpovědnost, proč jednají krátkozrace, někdy jsou necitliví, bezohlední, neteční vůči druhým a nepřiměřeně suverénní. Asi jim něco chybí, ale co to je, když žijí v materiálním dostatku, mají všechno, na co si jen pomyslí, a celý svět jim leží u nohou?

Možná by bylo dobré zamyslet se i nad tím, jestli něco podobného neřikali naši rodičové o nás také a proč.

Dále je na čase, aby se změnil stávající systém vzdělávání, jež tak zásadně ovlivňuje vývoj osobnosti jednotlivce a tak i utváří budoucí podobu celé sociální společnosti. Právě na školách se nejvíce mladému člověku vtouká do hlavy, co je ve světě důležité a co ne. Silně jednostranně zaměřené předměty sledující rozvoj mentality a logiky, bodový způsob hodnocení výsledků, uniformní postoj k jednotlivým žákům vede k tomu, že se mladý člověk nenaučí pracovat ani s pojmem intuice, natož s intuicí samotou, a obvykle se rozvíjí po stránce odolnosti vůči rutině, kdežto v tvůrčích oblastech jeho schopnosti zakrňují.

Jaká dobrá byla výchova a jak kvalitní vzdělávání nepoznáme z počtu dosažených titulů, ale hlavně z toho, jaký mají lidé žebříček hodnot.

Jakou roli hraje v životě člověka vztah muže a ženy, sexualita?

Podle mě, vztah lidí v životě hraje klíčovou roli v rozvoji duše a duchovních kvalit každého.

A co se týká sexuality, v první řadě si uvědomují to, že se na lidi kolem sebe nedívám sexuálně - tedy nevidím v nich sexuální objekt, a bylo pro mne překvapením, když jsem si uvědomila, že tomu tak obvykle u ostatních není. Z určitého, spíš mentálního hlediska tomu rozumím, ale mám pocit, že dívat se takhle na druhé v pořádku není.

To neznamená, že preferuji nějakou asexualitu. Cítím to tak, že když vznikne mezi partnery duchovní pouto a oni se rozhodnou žít spolu bok po boku celý život, popřípadě mít děti a společně je vychovávat, tvořit společně a taky společně překovávat nesnáze,... tak je to provázáno intenzivní a vzájemně přínosnou komunikací, která se postupně prolne do všech rovin bytí člověka. Tedy postupně od srdce až k tělu. Sexualitu tedy vnímám jako způsob komunikace a předávání skrze tělesnou rovinu a také jako tvoření. To, co tvoříme, je také to, za co neseme zodpovědnost, a to, co nás poznamenává. Svazek mezi partnery zasahuje do všech rovin bytí, energie a kvality partnerů se mísí a vzájemně ovlivňují, a proto, pokud je to vůbec možné, není dobré udržovat intimní vztah s více lidmi. Slovem intimní nemám na mysli výhradně sex, ale jakékoli ostatní sexuální chování, kde dochází ke kontaktu.

Domnívám se, že sexualita může mít jak pozitivní a transcendentní vliv na vývoj partnerů, tak i negativní, a v tom případě vede člověka k tuposti, prázdnotě a vnitřní nenaplňenosti, pod jejichž tíhou člověk sáhne po jiných smyslových prožitcích a konzumu.

Přínosný vliv na cestě poznání, tvoření a sdílení má tehdy, pokud jde o hluboký a kvalitní vztah, pokud oba partneři zůstávají vnitřně s tím druhým a pokud je kontakt oběma příjemný. Nesmí vyvolávat negativní emoce, přičemž za negativní emoce považují i ztrátu kontroly nad tím, jak se druhý cítí. Tedy zaměření se jen na sebe sama a na svoje pocity, ať už jsou jakékoliv. V okamžiku zapomenutí na partnera dochází porušení věrnostního pouta, a to, co společně je transcendentní, získá (zjednodušeně řečeno) opačnou polaritu. Dopad je pak pochopitelně nedobrá, někdy může partner na svém protějšku parazitovat a to je možné poznat tak, že jeden z partnerů se cítí ve vztahu nebo přímo po aktu skvěle a druhý vyčerpaně a nedobře.

Zdravý a perspektivní vztah partnerů a sexualita není o uspokojování smyslových, emočních a mentálních tužeb.

Pokud se muž a žena rozhodnou pro potomky, má kvalita jejich vztahu obrovský dopad na utváření charakteru a rozvíjení vnitřních kvalit dítěte. A to daleko dříve, než dítě "dostane rozum" a v daleko větší míře, než je v obecném povědomí lidí téhle společnosti. Na základě kvality vztahu se utváří v rodině a dětech morálka.

Jak vidíte bytost člověka, jaký je smysl jeho existence v tomto světě?

Myslím, že člověk na Zemi je tvor předurčený k duchovnímu rozvoji, ale nevím, proč se má rozvíjet k něčemu, co mu je z podstaty cizí a nebo vlastní. Protože pokud je člověku duchovní stav vlastní, jak se k němu může směřovat? A pokud je člověku duchovní stav cizí, proč by se měl k němu směřovat?

Máte nějaké zkušenosti s vnímáním aurických energií člověka nebo přírodních sil?

Ano, vnímám je, ale nepovažuji to za nějak zvlášť důležité v mém životě...

Jaký je váš názor na vliv výživy na člověka?

Myslím, že výživa má velký vliv v první řadě na tělesnou schránku a subtilnější dopad má následně i na duši. Ovšem je to individuální a každému vyhovuje něco jiného.

Z vlastní zkušenosti mohu říct, že jsem 14 let vegetarián, a domnívám se, že to na mě mělo dobrý vliv. Ale na druhou stranu musím říct, že už jako dítě odchované z velké části na masité stravě jsem byla velmi senzitivní. Podotýkám, že moje vegetariánství nebylo motivováno nějakou duchovní cestou, ale jednoduše tím, že mi vadilo zabíjet zvířata, i když jen nepřímo tím, že jim jejich maso.

Mám takové přesvědčení, že pokud je člověk věrný sám sobě a naslouchá intuici, pak spontánně cítí, jakou stravu má a nemá jíst, a to i v případech, když je nemocný. Je ale potřeba rozlišovat rozmlsanost a kompenzaci frustrace od skutečných potřeb.

Také si myslím, že masožravec může být daleko duchovněji než býložravec. Lidé, co nejí maso, často sklouznou zprvu do porovnávání se s okolím a následně k pýše založené na té představě, že já jsem přece lepší a duchovněji než drtivá většina lidí dnešní společnosti. Sama znám takových případů bezpočet, a bohužel náprava, neboli očistění člověka od takovéhoho důmyslného nalhávání „ega“, je daleko složitější a těžší než náprava klasického materialisty.

To se samozřejmě nevztahuje jen k vegetariánství, dodržování pústu a věcí spojených s potravou, ale stejně tak i k jiným s duchovní cestou spojeným technikám a zvykům, kterými jsou například jóga, meditace, modlitba, rozvíjení spirituálních schopností, astrální cestování, studium duchovních nauk a podobně. Za tímto vším číhá veliké riziko pýchy, které může naši cestu úplně a doživotně zmařit.

Děkuji za rozhovor. J. Staněk

Doporučujeme**12. - 15. 10. 2006 Proudložený víkend s dr. Staňkem.**

Program: Přednášky, diskuze, ranní čvícení, pěší turistika.

Názvy jednotlivých přednášek: Cesta k Bohu - základní úkol každého člověka, Proč jsou duchovní zákony nadřazeny zákonům přírodním, Správná a povrchní léčba nemocí, Duchovní vývoj v českém národě od r. 1945 do současnosti.

Odborně vedou: J. Staněk, F. Vrba

Místo: Chata Panorama v Deštném v Orlických horách

Cena: 1980 Kč

Příhlášky a veškeré informace na: František Vrba, Sattva, Dobrušská 540, 517 73 Opočno, tel.: 494 668 377 nebo 608 577 791.

• Dobrý den, **dovolte, abych Vám učinil mimořádnou nabídku mé vlastní knihy Nový Zéland - země protinožců.** Knihu jsem vydal na vlastní náklady a provádím si sám i distribuci.

Obdržel jsem mnoho pozitivních reakcí od čtenářů různých věkových kategorií. Nechci se vychloubat, jen se snažím vysvětlit, že kniha má úspěch a stojí za objednání.

Smysl mé knihy není obchod a zisk, ale humanita a snaha něčeho dosáhnout. Přiznávám upřímně, že Vás chci svým příběhem trochu ovlivnit, protože je pravdivý a třeba ve Vás vytvoří dobrý pocit zakoupení zajímavého cestopisu a pomoci současně.

Je mi 39 let, jsem ženatý a mám 14 letého syna a 12 letou dceru. U našeho syna byla v minulosti zjištěna závažná nemoc progresivní svalové dystrofie, spočívající v postupném odumírání svalstva. Je trvale upoután na invalidní vozík s nevalnou perspektivou života. Mým úsilím je mu v jeho budoucím životě maximálně pomoci. Ošetřujícími lékaři nám bylo opakovaně doporučeno zakoupení rehabilitační pomůcky zvané motomed pro každodenní cvičení. Rozhodl jsem se, že si na zakoupení tohoto přístroje vydělám vlastním přičiněním. Zdravotní pojišťovny jej nehradí a cena se pohybuje v řádu statisíce korun. A právě proto jsem napsal knihu o Novém Zélandu. Nechci stát jako prosebník s nataženou dlaní a prosit o peníze, rád bych si prostředky na rehabilitační přístroj pro svého syna zasloužil.

Pokud dosáhnou úspěchu, chtěl bych se navíc pokusit absolvovat se svým synem cestu do jiné exotické země a poté napsat knihu společně s ním. Jednak mu dám smysl života, protože poznávání světa je pro něj velikým koníčkem a jednak dáme pozitivní energii všem zdravotně postiženým. Myslím, že mám sílu i schopnost prostřednictvím speciálních časopisů pro handicapované nebo uspořádanými besedami vydat svědectví, že pro zdravotně postižené není svět uzavřen, a dodat jim tak optimismus v nelehkém životě. Dostal jsem několik děkovaných dopisů, při kterých se až tají dech, a vím, že taková činnost má velký smysl. Syn bude končit základní školu, ale studium střední školy se jeví velmi problematické. Proto mě život sám nutí k alternativnímu řešení.

Podrobnosti k mé knize včetně fotografií a úryvků z kapitol můžete nalézt na www.jirkamara.cz

Pro objednání mi stačí odpověď na tento mail a sdělení počtu výtisků, o které máte zájem. Cena jedné knihy je 250,- Kč. Pokud budete souhlasit, tak současně se zaslanými knihami pošlu fakturu se splatností 14 dní, nebo se dohodneme na jiném způsobu platby.

Jsem přesvědčený, že je možné najít užití pro mou knihu v mnoha oblastech. Určitě by mohla být zajímavá pro Vás osobně nebo pro některé Vaše přátele. Je zdrojem informací o anglicky mluvící zemi pro výuku, může sloužit jako cena do pořádaných soutěží, dárek nebo třeba být motivací pro studium angličtiny.

Setkávám se však také občas s nedůvěrou či nezájmem. Myslím si však, že k tomu není důvod. Naopak, já podstupuji to riziko, že knihu někam pošlu a k úhradě už nedojde. Naštěstí takových případů není mnoho. Knihy Vám zašlu společně s řádným dokladem a teprve potom dochází k úhradě, neriskujete vůbec nic. Jsem ochoten Vám i dokázat, že nejsem podvodník a mé úmysly jsou právě takové, jak píšou. Existuje k tomu spousta způsobů i důkazů.

Rád bych Vás požádal o zvážení mé nabídky a zamyšlení, zda je možné najít pro mou knihu uplatnění. Pomůžete prodloužit délku života mého syna, pomůžete k optimismu zdravotně postižených občanů, a knihou určitě uděláte radost sobě i někomu dalšímu, tomu já říkám humanita na druhou.

Děkuji Vám mockrát za pochopení i objednávku a pevně věřím, že čtenáře mé knihy nezklamou. S pozdravem Jiří Mára, Vsadsko 3, 750 02 Přerov, tel. 775 975 815, e-mail: jirimara@seznam.cz

Nové nahrávky z přednášek

- **Panorama 5/2006, pouze ve formátu MP3, cena 350 Kč.**

Názvy jednotlivých přednášek: • Úvod a důvod duchovní cesty, Vznik vesmíru a skrytá tvář Stvořitele, Podstata člověka a víceúrovňová bytost člověka, Zdraví člověka z praktického hlediska, Otázky a témata z publika.

Bonus - Samoléčebná meditace.

- **Sattva Opočno 8/2006.** Již teď si můžete objednat nahrávku ze setkání, které proběhne na přelomu července a srpna tohoto roku v Opočně. **Pouze ve formátu MP3, 400 Kč.**

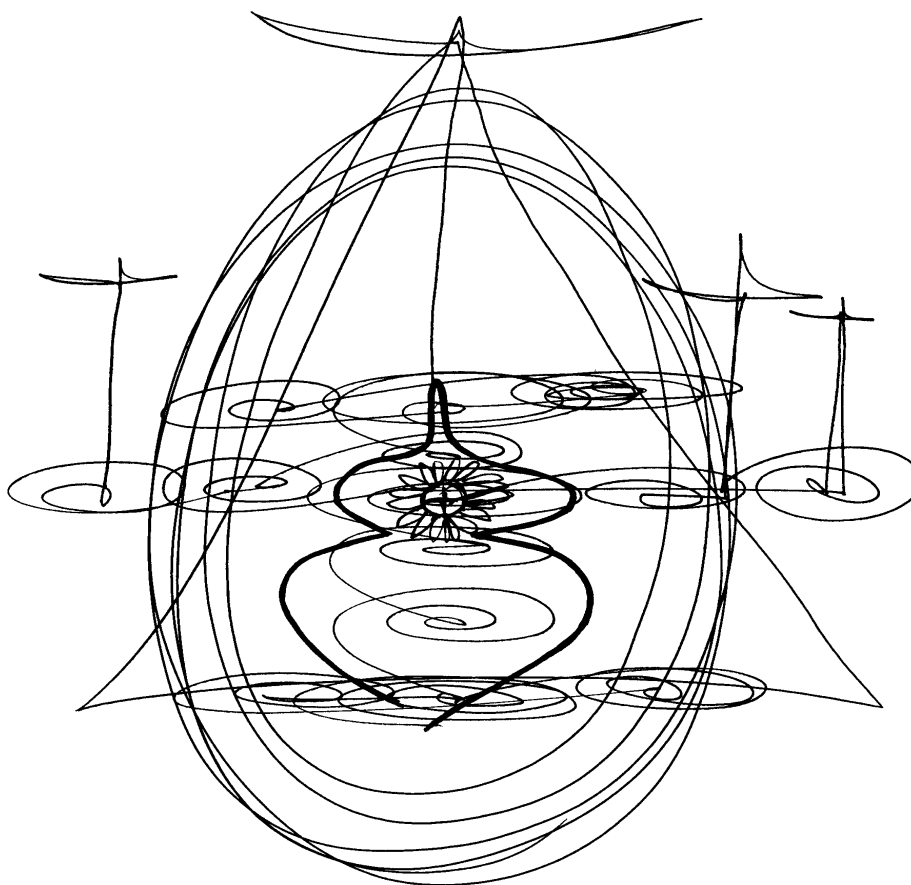
Z programu: Co přináší člověku víra a co ateismus. Základní principy křesťanství. Náboženství a stát. Zdroje energie pro duši a tělo. Léčebná a omlazující meditace. Otázky a témata z publika.

Bonus: Povídání A. Červeného o jeho cykloputování po Indii.

- Ostatní přednášky dr. Staňka, které byly od roku 2003 postupně nahrávány a na stránkách Občasníku nabízeny, lze i nadále objednávat. Jejich úplný seznam je na našich internetových stránkách www.agapebrno.cz.

Předplatné Občasníku Agape pro rok 2006

Veškeré pokyny pro ty, které náš Občasník zaujal a chtěli by se tak stát novými předplatiteli, jsou uvedeny na našich webových stránkách www.agapebrno.cz

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto letní období

Energii lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. (J. Brzobohatá)